

Labdarúgás

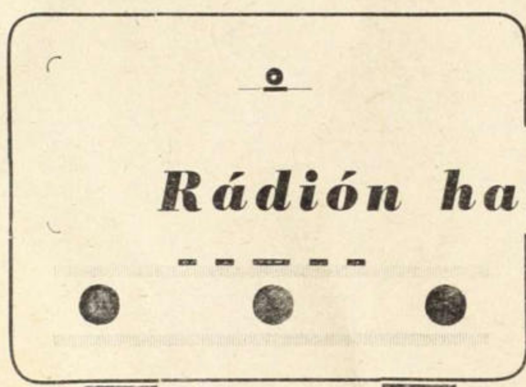
A MAGYAR LABDARÚGÓK SZÖVETSÉGE HIVATALOS LAPJA

Megjelenik minden hónapban * Szerkeszti a szerkesztőbizottság

IV. évfolyam, 5. szám Budapest, 1958. május Ára: 3,— forint

„1957 LEGJOBB SPORTKÉPE" — az amszterdami nemzetközi zsüri döntése alapján

(Robert Edwards (angol) felvétele az angol bajnoki mérkőzésről)

Az edzők nevelőmunkájáról

I.

Sok szó esik mostanában a labdarúgás kérdéseiről. A világbajnokságra való megfelelő felkészülés, a játék színvonalának fejlesztésére irányuló szakkérdések mellett gyakran szóba kerül a labdarúgók nevelésének fontossága. Ennek szükségességét több ok indokolja. 1956 októbere előtt labdarúgósportunk vezetőinek gyakran hibás szemlélete és ténykedése sok lazaságot, fegyelmezetlenséget, sőt gyakran szabálytalanságot tett lehetővé. Az ellenforradalom alatt a labdarúgás különböző területein tovább mélyültek a korábbi kilengések. Megállapíthatjuk, hogy jó néhány labdarúgóvezetőről és játékosról lehullott az álarc. Erkölcsileg, politikailag kompromittálták magukat olyan labdarúgóvezetők és játékosok, akik a népi hatalom mérhetetlen támogatásában részesültek és magasan jobb életkörülményeik voltak, mint a dolgozó osztályoknak. Odáig is eljutottak, hogy elhagyták hazánkat, piszkot, rágalmat szórnak népünkre, szocialista rendünkre. A káros következmények jelenleg is nehezítik a konszolidáció megerősödését a labdarúgásban és gátját képezik a továbbfejlődésnek. Ezen változtatni kell. A labdarúgó-sportban is meg kell szilárdítani a rendet és fegyelmet, ki kell alakítani és meg kell erősíteni a szocialista sportra jellemző sporttevékenységet. Meg kell valósítani a labdarúgásban is a Párt Politikai Bizottsága határozatának azt a célkitűzését: „...*el kell érnünk, hogy a testnevelés és a sport az eddiginél jobban szolgálja ifjúságunk fizikai, erkölcsi és politikai nevelését...*"

II.

Labdarúgóink szocialista nevelésében alapvetően fontos feladatuk van a labdarúgó-edzőknek. Ők azok, akik a játékosokkal az általános és a szakmai oktatás keretében a legtöbbet foglalkoznak. A jól képzett, tekintéllyel bíró edzők jelentős befolyást gyakorolnak a játékosokra. Ez érvényesül a nevelés során is. A labdarúgó-játékosoknál megnyilvánuló pozitív és negatív jelenségek nem „függetlenek" az edzők nevelőmunkájától. Sőt, a legtöbb esetben egyenes következményei az edző nevelő tevékenységének.

Mire irányuljon az edzők nevelő munkája :

Mivel a sporttevékenység nem öncélú tevékenység, hanem az egészségesebb, edzettebb, sokoldalúbb ember kialakításának fontos eszköze, az edző nevelőmunkájának elsősorban arra kell irányulnia, hogy egészséges, edzett, sokoldalúan képzett embert, szocialista rendszerünknek megfelelően szocialista gondolkodású embert neveljen.

Miben nyilvánuljon meg a labdarúgók szocialista szellemű gondolkodása:

Az edzőknek türelmes és gondos nevelő munkával ki kell alakítani a labdarúgójátékosok — és különösen az élvonalbeliek — helyes szemléletét a szocialista sport tartalmát, a szocialista típusú sportolók hivatását illetően. Ez elsőrendű feladat. Az edzőknek — és más labdarúgóvezetőknek — az a legfontosabb feladatuk, hogy rávezessék játékosaikat, hogy a sport az egészséget, a szervezet edzettségét szolgálja, sokoldalúvá, kulturáltabbá teszi a labdarúgókat is. Ugyanakkor rá kell vezetni a labdarúgókat arra is, hogy sporttevékenységük nem biztosíthat részükre különleges kiváltságokat. Épp a nevelőmunkán keresztül el kell jutniuk annak felismeréséig és megértéséig, hogy sporttevékenységük, sporteredményeik nem jelentenek számukra külön jogokat, más állampolgárokkal szemben. A Politikai Bizottság határozata világosan aláhúzza, hogy:

„*győzelemre, jobb eredményekre a dicsőség, az azt kifejező érmek, díjak, valamint az egyesület, az üzem, a város, s végsősoron hazánk szeretete ösztönözzön valamennyi sportolót*".

E megállapítások világossá teszik, hogy a nevelő munkát e célok érdekében kell megvalósítani. Labdarúgásunkban ez azért is nagyon fontos, mert az ellenforradalom idején sok fiatal labdarúgó cserben hagyta egyesületét, hazánkat. Gyakran éppen a megfelelő nevelőmunka hiánya miatt engedtek a káros, helytelen befolyásoknak, ennek következménye lett, hogy elhagyták országunkat. Ugyancsak a megfelelő nevelőmunka hiányának tudható be az is, hogy labdarúgóink közül sok játékos nem állja meg a helyét a munkában, a tanulásban, ugyanakkor követelődzőek, anyagiasak és hajlamosak helytelen dolgok elkövetésére.

III.

Hogyan valósítsák meg labdarúgóedzőink a Párt határozatainak megfelelő nevelő munkát.

Első feltétele, hogy ismerjék azokat a célkitűzéseket, amelyeket a szocialista sportmozgalomnak kell követnie.

Ez megköveteli, hogy edzőink rendszeresen tanulmányozzák a szocialista nevelés elveit, módszereit. *Szükséges, hogy ismerjék legalább a testnevelési és sportmozgalomra vonatkozó Párt- és Kormány határozatokat.* Ugyanakkor nélkülözhetetlen az az eltökéltség, hogy e határozatok szellemében kívánják folytatni munkájukat. Enélkül a labdarúgók szocialista nevelését megvalósítani nem lehet.

Szükséges, hogy az edzők munkájában a labdarúgók általános és szakmai oktatása mellett megfelelő fontosságot kapjon a labdarúgók erkölcsi, politikai nevelése. E fontos célkitűzésnek éppen úgy benne kell lennie a munkára irányuló tervezetekben, mint a technikai, taktikai, vagy erőnléti képzésnek. Egyre több helyen tapasztalni, hogy labdarúgóedzőink maguk is szükségesnek tartják a nevelőmunka megvalósítását. Szűcs György, Kovács Imre, Ember József, Darvas Albert, Szűcs Gyula, Havas László, Jávor Pál és más labdarúgó edzőink kemény elhatározással és következetességgel fogtak hozzá „saját portáikon" a rend, a fegyelem, a sportolók öntudatos gondolkodásának kialakításához. Harcot indítottak a munkakerülés, a léha gondolkodás, az iszákosság, erkölcstelenség, a túlzott anyagi követelések megszüntetéséért. Kemény elhatározás érlelődött meg bennük, hogy a sporteredményeket ne minden áron akarják elérni.

A nevelőmunka megvalósításában alapvető fontosságú az elvi szilárdság, a türelem, a módszeresség. Az elvek az esetek többségében azonosak. Mégis figyelembe kell venni, hogy egy-egy labdarúgóval másképpen kell foglalkozni **a cél elérése** érdekében. Ezért *az edző nevelő munkájához alapvetően fontos* feltétel, hogy helyesen, *a valóságnak megfelelően ismerje meg a játékost.* A játékos pozitív és negatív tulajdonságainak, képességeinek megismerésével kell kialakítani a nevelés irányát, formáit. Nélkülözhetetlenül szükséges, hogy az edző rendszeresen tanulmányozza a nevelőmunka módszereit. Ez ugyanúgy hozzá tartozik feladataihoz, mint a szakmai kérdésekkel való rendszeres foglalkozás. A labdarúgók nevelését meg lehet valósítani, a pályán, a pályán kívül egyaránt. Feltétlenül számolni kell azokkal a körülményekkel, amelyek esetenként felmerülnek. Gyakran az a célravezető, ha a játékos nevelése „négyszemközt", tehát közvetlenül az edző és a játékos közötti beszélgetés keretében valósul meg. Ugyanakkor előfordulnak olyan esetek, amikor az a célravezető, ha szélesebb kollektíva előtt kerül sorra a játékossal való foglalkozás. Az edző pedagógiai érzéke igen fontos ahhoz, hogy eldöntse, milyen módszer szerint valósítson meg egy-egy foglalkozást.

Vannak olyan tapasztalatok, hogy az edzők közül néhányan „bátrabban" nyúlnak az ú. n. kényesebb kérdésekhez. Szűcs György, Darvas Albert, Ember József hozzányúltak a keményebb fegyelmezéshez, amikor a „rávezető" beszélgetések nem hoztak eredményt. Volt szívük mellőzni olyan játékosokat, akik korábban „rendíthetetlennek" képzelték magukat. Ez a fejlődésre mutat, mert régebben csak elvétve fordult elő ilyen nevelés, fegyelmezés.

Ugyanakkor komoly előrehaladást mutat néhány edző munkájában a türelmes, emberi szóval való nevelés. Szűcs Gyula, Jávor Pál, Darvas Albert, Csapkai Károly, Paczolai Károly és más edzők nagyon sok időt fordítanak arra, hogy türelmes és határozott beszélgetéseken keresztül rávezessék játékosaikat a helyes útra.

E cél érdekében jártak el iskolákban, munkahelyeken, családoknál, hogy jelzéseket tegyenek tapasztalataikról, illetve segítségét kérjék más személyeknek egy-egy játékos nevelése érdekében. Az esetek nagy többségében eredményre vezetett az ilyen munkálkodás.

IV.

A labdarúgók nevelése csakis akkor lehet eredményes, ha megfelelően érvényesül az edzői példamutatás. Nem lehet célravezető annak az edzőnek a munkája, aki mást tesz, mint amit játékosai részére tanít. Illuzorikus annak az edzőnek a tevékenysége, aki úgy kívánja az italozásról, vagy éjszakázásról leszoktatni játékosát, hogy szabad idejét maga is a vendéglőben, vagy mulatóban tölti. Hasztalan annak az edzőnek törekvése a játékos munkára nevelésében, aki maga sem dolgozik, elfecsérli idejét, napjait. Eredménytelen annak az edzőnek a szocialista együttélésre irányuló nevelő munkája, aki maga sem él kiegyensúlyozott családi életet. E néhány megállapítás is tükrözi az edzői példamutatás fontosságát. A munkában és magatartásban példamutató edző könnyebben és eredményesebben oldja meg felelősségteljes nevelő feladatait. Ugyanakkor ahol hiányzik a példamutatás, fokozottabban nehéz az eredményes nevelés. Az edzők testületének, a testület vezetőségének fontos feladata, hogy az edzők nevelő munkájának fejlesztését elősegítsék. Hasonlóan fontos szerepet kell biztosítani a neveléssel kapcsolatos elvi, és módszerbeli előadások és viták részére, mint az egyéb szakmai jellegű problémák megbeszélésére. Ösztönözni a nevelőmunka megvalósítását úgy az ifjúsági csapatoknál, mint a szenior csapatoknál működő edzők között. Ezzel is segíteni kell a labdarúgásban, a továbbfejlődést az eddig elért eredmények megerősítését és a még fennálló hibák kiküszöbölését. Ezzel is segíteni kell a labdarúgás vonalán a Politikai Bizottság sportmunkára szóló határozatának végrehajtását.

Ádám József
az edzők szakbizottságának tagja

A Labdarúgó Világbajnokság
második félideje — 1958-ig

A labdarúgó világbajnoksággal — miként az olympiai bajnoksággal kapcsolatban is — azért beszélhetünk II. félidőről, mert 1938 után csak 12 év múlva folytatták a VB-t, s közben két olympia maradt el a II. világháború miatt.

A labdarúgó világtornák II. félidőbeli sorozatát 1948-ban a londoni olympián megrendezett OB vezette be. A hivatásos labdarúgásnak a kontinensre való bevezetése óta ekkor már több mint két évtized telt el. Meglehetősen tisztázódott tehát a helyzet, s különváltak azok az országok, amelyek nem vezették be a hivatásos labdarúgást. Ezek az országok egységes csapatot tudtak talpraállítani, s 1948-ban már nem volt valószínű, hogy megismétlődjék az 1936. évi berlini OB finise, amikor két olyan ország amatőr csapata vívta a döntőt (Olaszország—Ausztria 2 :1), amelyeknél hivatásos labdarúgás is volt.

Londonban 1948-ban már Anglia kivételével — amely az elődöntőig jutott — sorra kiestek a profi-sporttal rendelkező országok — Ausztria, Olaszország, Franciaország — amatőr válogatottai és a döntőben Svédország 3 : 1 arányban legyőzte Jugoszláviát. A III. helyért Dánia győzött 5 : 3-ra Anglia ellen. A magyar labdarúgás ekkor volt átalakulóban, megszüntettük a professzionizmust és új edzés- és játékrendszerünk s ezzel együtt ütőképes válogatott csapatunk sem alakult ki.

A magyar labdarúgás új alapokra való helyezése még 1948 után is tartott, úgy hogy az 1950-ben Braziliában megrendezett VB-n sem indítottuk csapatunkat. A hosszú utazás és többhetes ott tartózkodás a többi csapat részére sem tette kívánatossá a részvételt. A 33 nevező közül nem kevesebb mint 10 vonta vissza nevezését, majd újabb országok, olyanok is, amelyek már a legjobb 16 közé kerültek, visszaléptek, így pl. Skócia. De nem vett részt Ausztria, Csehszlovákia, Németország és visszalépett Argentina is. Végülis olyan kevés csapat hajózott át Braziliába, hogy a 16-os döntő létszáma 13-ra csökkent. Részt vett azonban — először — Anglia csapata. Részvétele azonban — még a 3 év múlva bekövetkezett Wembleyi 6 : 3 előtt — rámutatott a mereven játszó angol futball gyenge oldalaira és a csapat 1 : 0 arányban vereséget szenvedett a csak alkalmi csapattal induló és a mi futballunkban, a „soccerben" — ahogy Amerikában nevezik — mindig gyengén szereplő USA-tól. Jellemző, hogy ez az USA azután 5 : 2-re kikapott Chilétől, és 3 : 1-re Spanyolországtól, amely az angolokat szintén 1 : 0-ra győzvén le, csoportgyőztes lett.

A másik három csoportgyőztes közül Svédország — az 1948. évi olympiai bajnok — és a rendező Brazilia nehezebben, Uruguay pedig könnyen jutott a legjobb négy közé. Brazilia Mexikót verte 4 : 0-ra, Jugoszláviát 2 : 0-ra, míg Svájccal 2 : 2-re játszott. Svédország nagy meglepetésre 3 : 2-re legyőzte Olaszországot és Paraguay-jal 2 : 2-re végzett. Urugauay Boliviát győzte le 8 : 0-ra.

A négyes döntőben ismét körmérkőzés volt. Ennek során Brazilia 7 : 1-re verte Svédországot és 6 : 1-re Spanyolországot, így „toronymagas" favorit lett, miután vetélytársa, Uruguay csak 2 : 2-re játszott a spanyolokkal és a 2 : 1-re vezető svédeket nagyon nehezen tudta végül is 3 : 2 arányban legyőzni. A kettőjük között vívott döntő mérkőzésen Brazilia nagy fölényben volt és 0 : 0-ás félidő után meg is szerezte a vezető gólt, bár ekkor az uruguayok kézzel lábbal lest vitattak. A játékvezető azonban elutasította a reklamálást, ami olyan lelkierőt öntött Uruguay csapatába, hogy fölénybe került és nemcsak kiegyenlített, hanem a győztes gólt is megszerezte. Braziliának csak az „erkölcsi győztes" címe jutott. A III. helyért vívott küzdelem is meglepetést hozott, mert Svédország 3 : 1-re verte Spanyolországot.

Az 1950-es és 1954-es VB-k között 1952-ben újabb olympiai torna zajlott le Helsinkiben. Ezen először vett részt a Szovjetunió és Magyarország is indította reorganizált, új támadó játékfelfogású és ami fő, egységes csapatát. Ezen az olympián már teljesen alárendelt szerepet játszottak a vegyes (profi-amatőr) játékosokat szerepeltető országok. Franciaország és Anglia amatőrjei már a selejtezőben kiestek, Ausztria pedig az I. fordulóban Svédországtól kapott ki 3 : 1-re. Magyarország — miután a selejtezőben 2 : 1-re verte Romániát — az I. fordulóban Olaszországot győzte le 3 : 0-ra, azt a csapatot, amely a selejtezőben 8 : 0 arányban győzött az USA felett.

De a magyar csapat ezután még javult is. A törökök ellen 7 : 1, az OB-t védő Svédország ellen pedig 6 : 0 arányban győztünk. A másik ágon a Szovjetunió, Dánia és Nyugat-Németország felett győztes Jugoszlávia került a döntőbe. A magyar csapat ekkor már majdnem olyan összeállításban szerepelt, mint későbbi veretlenségi korszakában: Grosics — Buzánszky, Lóránt, Lantos — Bozsik, Zakariás — Hidegkúti, Kocsis, Palotás, Puskás, Czibor volt a csapat. A félidő 0 : 0 volt, Beara kivédte a javunkra megitélt 11-est. Szünet után Puskás és Czibor góljaival 2 : 0-ra győztünk.

Magyarország olympiai bajnoki győzelmének realitását, illetve azt, hogy ez rangot jelentene a világ labdarúgó nemzetei sorában, erősen kétségbe vonták, mondván, hogy Helsinkiből a valódi (értsd profi) válogatott csapatok hiányoztak. Nos, a magyar olympiai bajnokcsapat hamarosan Olaszország „valódi" válogatottjának az EK döntőjében történt, ugyancsak 3 : 0-ás legyőzésével Rómában majd az Anglia ellen Wembley-ben aratott 6 : 3-as és budapesti 7 : 1-es győzelmeivel, valamint évekig tartó veretlenségével bizonyította be, hogy az OB-győzelem már nem lebecsülendő teljesítmény. Így érkeztünk el 1954-hez, az újabb VB évéhez.

Svájcban, 1954-ben már Magyarország csapata volt a VB „toronymagas" esélyese, de a helsinki OB-döntő szereplői közül Jugoszlávia és Nyugat-Németország is bekerült a VB 8-as döntőjébe. A sors véletlene, hogy éppen ők ketten kerültek egymással szembe, akárcsak Helsinkiben. Akkor Jugoszlávia győzött 3 : 1-re, most Nyugat-Németország 2 : 0-ra. Magyarország a másik ágon összehasonlíthatatlanul erősebb ellenfelekkel került szembe: először Braziliával, azután a VB-t védő Uruguay-jal. Nyugat-Németországnak a Svájc elleni mérkőzésen (7 : 5) alaposan kifáradt Ausztriát nem volt nehéz 6 : 1-re legyőznie, míg nekünk csak idegfeszítő drámai küzdelemben sikerült előbb Braziliát, majd 2×15 p-es meghosszabbítás után Uruguay-t is, egyformán 4 : 2 arányban legyőzni.

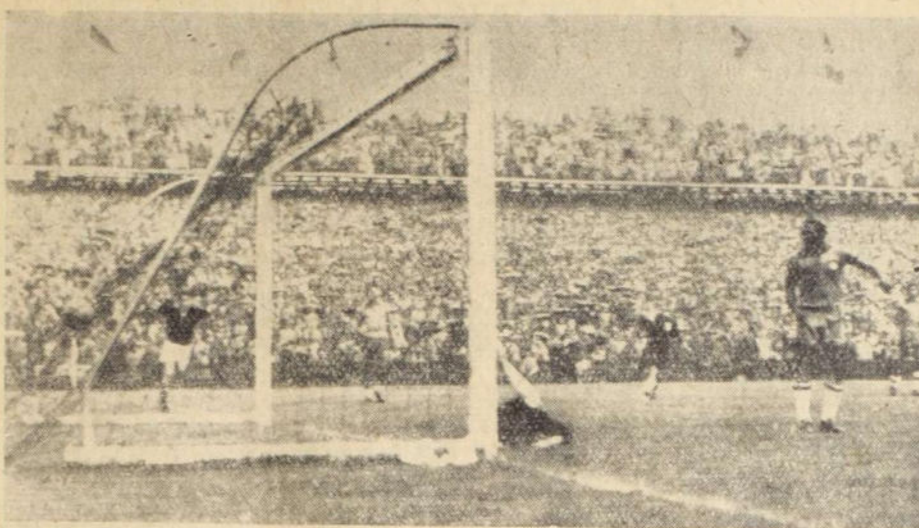
A svájci VB-t jellemző sportszerűtlenségek — az erőviszonyokat figyelembe nem vevő sorsolás, csonka körmérkőzés stb. — betetőzése volt, hogy Magyarország csapatának a döntőben azzal a Nyugat-Németországgal kellett újra mérkőznie, amelyet egyszer már 8 : 3-ra legyőzött. A már bennünket nem először kísérő tragikum ismétlődött meg: a csapat idegállapota éppen a „nyerő helyzetben" mondta fel a szolgálatot s a németek 3 : 2 arányú győzelmükkel világbajnokok lettek. A III. helyért azután Ausztria legyőzte Uruguayt 3:1 arányban.

Hogy teljes legyen világbajnoki (és olympiai bajnoki) szemlénk, meg kell még említenem az 1956. évi OB-t Melbourne-ben, amelyet a Szovjetunió nyert meg Jugoszlávia ellen 1 : 0-ra. Érdekes, hogy miként Helsinki után, úgy most is tagja az 1956. évi OB első két helyezettje az 1958. évi VB 16-os döntőjének. Az olympiai bajnokság színvonalát dícséri, hogy ezt a két csapatot is a négy legjobb közé jutó esélyesek közt emlegetik.

Végeredményben az eddigi VB-k mérlege:

1. Uruguay és Olaszország 2—2 első hely,
3. Németország 1 első és 1 harmadik hely,
4. *Magyarország* 2 második hely,
5. Brazilia 1 második és 1 harmadik hely,
6. Argentina és Csehszlovákia 1—1 második hely,
8. USA és Jugoszlávia (közösen), Svédország, Ausztria 1—1 harmadik hely.

Dr. Földessy János

A 4 : 2-es magyar—brazil világbajnoki mérkőzés negyedik magyar gólja

Világbajnoki emlékek...

Beszélgetés Lázár Gyulával, a Ferencváros hajdani válogatott fedezetével

Már csak egy hónap és megkezdődik minden idők legérdekesebbnek igérkező labdarúgó világbajnoksága. Tizenhat ország legjobb labdarúgói ezekben a napokban az utolsó előkészületeket folytatják, s az angolok, csehszlovákok épp úgy, mint a brazilok, argentinok, osztrákok, a szovjet válogatott, vagy a vendéglátó svédek és a világbajnok nyugatnémetek be akarják bizonyítani fejlődésüket, azt, hogy méltán kerültek a legjobb 16 közé.

Régi szokás, hogy a világbajnokságok előtt a szurkolók és a volt résztvevők visszaemlékeznek a legutóbbi küzdelmekre, a számukra legérdekesebbnek, legizgalmasabbnak tartott világbajnoki mérkőzésekre. Mi is ezt tettük, amikor egy délután felkerestük otthonában Lázár Gyulát, a Ferencváros hajdani 49-szeres válogatott fedezetét. A labdarúgó sportban „tanár ur"-nak becézett kiváló játékos két világbajnokságon is szerepelt: 1934-ben és 1938-ban. Ez magában is kimagasló teljesítmény!

— 0, illetve 24 éve már, hogy résztvettem a két világbajnokságon, de mindkettőre olyan jól emlékezem vissza, mintha tegnap, vagy tegnapelőtt történt volna, — kezdte nyilatkozatát Lázár Gyula. — 1934-ben a bolgárok ellen játszottunk selejtező mérkőzést, hogy bekerüljünk a világbajnokság mezőnyébe. 4 : 1 arányban győztünk, s ezzel biztosítottuk a továbbjutást. A selejtező után Egyiptom ellen mérkőztünk Nápolyban. Bevallom, hogy kissé tartottunk a találkozótól, mert kísértett bennünket az 1924-es párizsi olympia, amikor az ismeretlen Egyiptomtól 3 : 0 arányban kikaptunk. Az első félidő most is nehéz volt. 2 : 2-re állt a mérkőzés, s csak szünet után sikerült 4 : 2-es győzelmünkkel kivívni a továbbjutást. Sajnos azonban örömünk nem tarthatott sokáig, mert a következő fordulóban Bolognában Ausztriától 2 : 1 (1 : 0) arányú vereséget szenvedtünk. Ezen a mérkőzésen nem játszottam, s csak a kispadról néztem végig a fiúk küzdelmét, amely sajnos vereséggel végződött. Végeredményben az 1934-es világbajnokságot Olaszország nyerte Csehszlovákia és Németország előtt.

„Tanár úr" első világbajnoksága tehát nem hagyhatott valami jó emléket maga után. De nézzük a másodikat!

— Idegesen készültünk a világbajnokságra, mert hosszú ideig úgy volt, hogy pénzügyi okokból nem tudunk résztvenni. Végre azután elhárultak az akadályok, s mégis csak ott voltunk a legjobbak között. Első mérkőzésünket Reimsben Holland-India ellen játszottuk s 6 : 0-ra nyertünk. Háda-Korányi, Bíró-Lázár, Turai, Balogh — Sas, Zsengellér, Sárosi, Toldi, Kohut összeállításban játszottunk. A sikeres kezdés után Svájc volt a második ellenfelünk. Lilleben 2 : 0 (1 : 0) arányban vettük ezt az újabb akadályt és győzelmünkkel bekerültünk a legjobb négy közé. Az elődöntőt Párizsban a svédek ellen vívtuk. Szabó — Korányi, Bíró — Szalai, Turai, Lázár — Sas, Zsengellér, Sárosi, Toldi, Kohut volt a pályára lépő 11. Nagyon jól ment a csapatnak. Az első perctől kezdve irányítottuk a játékot s félidőben már 3 : 1-re vezettünk. Szünet után újabb két gólt lőttünk, s így alakult ki az 5 : 1-es végeredmény. Bejutottunk tehát a döntőbe, ahol a legutóbbi világbajnok, Olaszország ellen léptünk pályára.

— Párizsban, meleg nyári vasárnap délután így állt fel a két csapat: mi: Szabó — Polgár, Bíró — Szalai, Szűcs, Lázár — Sas, Vincze, Sárosi, Zsengellér, Titkos összeállításban az olaszok: Oliveri — Foni, Rava — Serantoni, Andreolo, Locatelli — Biaváti, Meazza, Piola, Ferrari, Colaussi. Félelmetes, minden idők legnagyobb olasz csapata volt! Sajnos ez a mérkőzésen is megmutatkozott. Colaussi már a 6. percben megszerezte a vezetést, de utána Titkos Pali egyenlített. Ujabb olasz rohamok után a gólkirály Piola révén 2 : 1 lett az eredmény, s hiába támadtunk a félidő végén, Colaussi 3 : 1-re növelte csapata előnyét. Szünet után még fellángolt a magyar csapat. Sárosi szépíteni tudott, de azután Piola újabb gólja (4 : 2) végleg eldöntötte a találkozó, s egyben a világbajnoki cím sorsát.

És Lázár Gyula szerint megérdemelt volt az olaszok akkori győzelme?

— Azt hiszem igen, mert egy olyan olasz csapattól kaptunk ki, amelyhez hasonló 11 csak az egykori osztrák Wundermanschaft, vagy az 1950-es évek magyar válogatottja volt. De úgy érzem, mi már a mérkőzés előtt egy nagy lehetőséget adtunk az olaszoknak a győzelemre: ez pedig a csapat összeállítása volt. Érthetetlennek tartottuk, hogy a svédek elleni diadal után Korányi, Turai és Toldi kimaradtak a csapatból, s ezzel megbomlott válogatottunk egysége. Ez az érzésem azóta sem múlt el és sokszor gondoltam már arra, hogy velük talán még ezt az olasz „csodacsapatot" is legyőzhettük volna.

A magyar csapat mérkőzésein túlmenően milyen véleményt alkotott az akkori világbajnokságokról s milyennek látja a júniusban kezdődő svédországi VB-t.

— A világbajnokságon résztvevő csapatoknak akkor is meg volt az egyéni stílusa, a játékrendszere. Az olaszok lendületes, technikás labdarúgást játszottak, az osztrákok a bécsi iskolát képviselték mi magyarok sajnos sokszor a *„szépségekben haltunk meg...“* Általában azonban a játék lassúbb volt, mint a mai, több egyénieskedéssel és gyengébb csapatmunkával. Éppen ezért, a fejlődés eredményeként az idei világbajnokság résztvevőinek megnövekedett a feladata és sokkal nehezebb minden mérkőzés, mint akkor volt. A mai labdarúgásban a gyorsaság, a jó erőnlét s a nagy küzdőképesség döntő és az az együttes, amely ezeket fel tudja vonultatni, véleményem szerint elsőszámú esélyese a világbajnokságnak.

Kiket vár a legjobbak közé, milyen szereplést vár a magyar csapattól s mit ad „útravalónak" játékosainknak az egykori világhírű válogatott?

— Az erők nagyon kiegyensúlyozottak, s ezért nehéz megjósolni nemcsak az elődöntő, hanem még a nyolcaddöntő résztvevőit is. Ugy érzem azonban a legjobbak között ott lesznek például az argentín, a szovjet, az angol, a brazil, meglepetésként a csehszlovák és remélem a magyar labdarúgók. Nehéz válogatott csapatunk vezetőinek a helyzete, mert játékosanyagunk még talán nem olyan jó, mint legutóbb 1954-ben, vagy a régebbi világbajnokságokon volt. Szívvel és lelkesedéssel, küzdőképességgel és fegyelmezett felkészüléssel azonban sok mindent lehet pótolni! S ha több ellenfelünk válogatottjában nagyobb számban találunk esetleg világklasszisokat, ez nem jelenti azt, hogy egy jól összekovácsolódott magyar válogatott ne tudjon bekerülni a legjobb nyolc, vagy a legjobb négy közé.

Kozák Mihály

SZÜNET AZ NB I.-BEN

Április 13-án a világbajnokságra való tekintettel a tavaszi hetedik forduló után félbeszakadt az NB I. osztályú labdarúgó bajnokság. A 14 legjobb magyar labdarúgócsapat válogatott játékosai nélkül pihenőre tér, bár ez a pihenés nem jelenthet teljes leállást, hiszen a világbajnokság után még 6 fordulót kell lejátszani.

A 6 forduló 42 mérkőzése számos kérdésre ad majd választ, amit 1957 őszétől 1958. április 13-ig 138 mérkőzésen nem lehetett tisztázni. Ki lesz a bajnok? Hogy alakul az élcsoport? Kik lesznek a kiesők?

A bajnokság félbeszakításakor a következő a helyzet:

1.	Ferencváros	20	12	3	5	40 : 25	27 pont
2.	Tatabánya	20	11	4	5	28 : 19	26
3–4.	Bp. Honv.	20	11	3	6	40 : 24	25
3–4.	MTK	19	11	3	5	35 : 21	25
5.	U. Dózsa	20	9	4	7	34 : 27	22
6.	Salgótarján	20	9	4	7	29 : 28	22
7.	Diósgyőr	20	7	6	7	25 : 28	20
8.	Vasas	18	7	5	6	28 : 26	19
9.	Szombathely	20	5	9	6	25 : 28	19
10.	Dorog	20	8	3	9	23 : 29	19
11.	Csepel	19	5	7	7	21 : 22	17
12.	Pécs	20	5	3	12	18 : 36	13
13.	Szeged	20	2	7	11	21 : 33	11
14.	Komló	20	2	7	11	16 : 36	11

Az egyes csapatok hátralévő ellenfelei:

Ferencváros: U. Dózsa (otthon), Komló (idegenben), Tatabánya (o), Dorog (i), MTK (o), Vasas (i).

Tatabánya: Diósgyőr (i), Bp. Honvéd (o), Ferencváros (i), U. Dózsa (o), Komló (i), Salgótarján (o).

Bp. Honvéd: Komló (o), Tatabánya (i), Dorog (o), MTK (i), Vasas (o), Csepel (i).

MTK: Vasas (ó), Pécs (i), Szeged (o), Diósgyőr (i), Bp. Honvéd (o), Ferencváros (i), U. Dózsa (o)

U. Dózsa: Pécs (i), Ferencváros (i), Salgótarján (i), Komló (o), Tatabánya (i), Dorog (o), MTK (i).

Salgótarján: Csepel (i), U. Dózsa (o), Szombathely (i), Komló (i), Pécs (o), Tatabánya (i)-t.

Diósgyőr: Tatabánya (o), Dorog (i), MTK (o), Vasas (i), Csepel (o), Szombathely (i).

Vasas: MTK (i), Csepel (o), Szombathely (i), Pécs (o), Szeged (i), Diósgyőr (o), Bp. Honvéd (i), Ferencváros (o).

Szombathely: Vasas (o), Csepel (i), Salgótarján (o), Pécs (o), Szeged (i), Diósgyőr (o).

Dorog: Szeged (i), Diósgyőr (o), Bp. Honvéd (i), Ferencváros (o), U. Dózsa (i), Komló (o).

Csepel: Vasas (i), Salgótarján (o), Szombathely (o), Pécs (i) Szeged (o), Diósgyőr (i), Bp. Honvéd (o).

Pécs: U. Dózsa (o), MTK (o), Vasas (i), Csepel (o), Szombathely (i), Salgótarján (i), Szeged (o).

Szeged: Dorog (o), MTK (i), Vasas (o), Csepel (i), Szombathely (o), Pécs (i).

Komló: Bp. Honvéd (i), Ferencváros (o), U. Dózsa (i), Salgótarján (o), Tatabánya (o), Dorog (i).

A fordulók tervezett időpontjai:

XXI. forduló: június 22 vagy július 6, XXII. forduló: június 29 vagy július 9, XXIII. forduló: július 6 vagy 13, XXIV. forduló: július 13 vagy 20, XXV. forduló: július 20 vagy 23, XXVI. forduló: július 27.

HÁROM ÚJ NÉV A RANGLISTA ÉLÉN:

BAKÓ BAKONYI BENCSICS

A huszadik forduló után ismét elkészitettük élvonalbeli labdarúgóink osztályozó-könyvét, azaz a ranglistát. Csak olyan játékosok átlagait számítottuk ki, akik legalább a bajnoki mérkőzések felén, tehát legalább tíz találkozón játszottak. *Azokat viszont már nem vettük figyelembe, akik a bajnokság második felében, most tavasszal még egyszer sem jutottak szóhoz csapatukban.* Ilyen játékos többek között a dorogi Fellegi, Monostori I, valamint Dálnoki I, Szimcsák I. Persze ezek a játékosok amint játszanak, ismét visszaszerezhetik helyüket.

Nagyon érdekes, hogy két játékos most szerepel először a ranglistán, s mindjárt élre tört. Ez a két fiú: Bakó és Bakonyi. Tavasszal mind a ketten sokszor játszottak kiemelkedően. A ranglista élén új névnek számít Bencsics neve is. A Dózsa balszélsője megelőzte Taligát. *Idáig csak egyetlen olyan labdarúgó volt, aki megőrizte mindig első helyét: Grosics. Most a kitűnő kapuvédőt Bakó váltotta fel.* Igaz, hogy Bakó csak nagyon kis különbséggel vezet, de ez is dicsőségére válik, hiszen Grosics a legjobb magyar kapus.

Néhány játékos gyakran más poszton játszik. Tichy például játszott már középcsatárt, balösszekötőt, balszélsőt, Paulás balhátvédet, balösszekötőt, balfedezetet. Mindenkit ott veszünk számításba, ahol legsűrűbben szerepel. Tichy ilyenformán még középcsatárnak számít, Paulás viszont már balfedezetnek, Pál II középcsatárnak. Borsányi átkerült a bal, Halmai pedig a jobbfedezetek közé.

Végre néhány ismert labdarúgónk nevével ismét találkozunk. Gulyás, Láng, Szimcsák II, Bányai, Bárfi, Tichy, Palotás, Kárpáti és Buzánszky is feliratkozott a ranglistára. Kikerült viszont Raduly, Farsang, Benák, Papp, Kohlmann, Janka, Kovács III, Komlói, Győrvári. Még mindig nem olvashatjuk Mátrai, Mednyánszky, Kotász, Teleki, Kovács Sándor, Polgár és mások nevét. Érdekes, hogy Palotás ugyan az utolsó három fordulóban nem játszott, de mégis előbbre került, mert a számításba jöhető középcsatárok megcsappantak.

Több játékos formajavulása jelentős mértékben megmutatkozik a mostani helyezésén, előretörésén is. Szépen növeli átlagát Ilku, Szimcsák II, Bakonyi, Buzánszky, Bozsik, Szojka, Kleibán, Iván, Szőcs, Göröcs, Vasas és mások. Bozsiknak, Szigetinek, Szojkának, Kleibánnak rendkívül magas az átlaga. *Legjobb osztályzata Bozsiknak van:* 7,58! A fiatalok közül nagyszerűen előretört Göröcs. A csepeli Kisutzkynak még Göröcsnél is sokkal jobb az átlaga, de mivel kevés mérkőzésen játszott, még nem szerepel a jobbösszekötők között.

A mostani lista hat hétig nem változik. De akik a hathetes szünetet célszerűen felhasználják, jelentősen javíthatnak helyezésükön, növelhetik átlagosztályzatukat.

1. Bakó, 2. Grosics, 3. Magyar

Kapusok

1.	Bakó (Csepel)	7.10
2.	Grosics (Tatabánya)	7.05
3.	Magyar (Komló)	6.90
4.	Tóth (DVTK)	6.80
5–6.	Varga (Szombathely)	6.75
5–6.	Ilku (Dorog)	6.75
7.	Török (Dózsa)	6.57
8.	Bártfai (MTK)	6.50
9.	Hódi (Szeged)	6.44
10.	Gulyás (FTC)	6.40

Rajna elhúzott

Jobbhátvédek

1.	Rajna (Dózsa)	7.06
2.	Palicskó (MTK)	6.61
3.	Szőcs (Pécs)	6.46
4–5.	Ombódi (FTC)	6.25
4–5.	Molnár (Szombathely)	6.25
6.	Werner (Diósgyőr)	6.20
7.	Buzánszky (Dorog)	6.16
8.	Kárpáti (Vasas)	6.15
9.	Kanizsai (Komló)	6.10
10.	Sándor (Salgótarján)	6.05

Kitűnő átlagok

Középhátvédek

1.	Szigeti (Diósgyőr)	7.50
2.	Sipos (MTK)	7.36
3.	Portörő (Szeged)	7.22
4.	Tarr (Szombathely)	7.05
5.	Kónya (Dorog)	7.00
6.	Kocsis (Pécs)	6.94
7.	Jancsik (Salgótarján)	6.89
8.	Várhidi (Dózsa)	6.87
9.	Polgár (Komló)	6.80
10.	Kontha (Vasas)	6.76

Bakonyi vezet!

Balhátvédek

1.	Bakonyi (Dorog)	6.90
2.	Szimcsák II (MTK)	6.60
3.	Lugosi (Tatabánya)	6.55
4.	Takács (Csepel)	6.52
5.	Dudás (Bp. Honvéd)	6.50
6.	Novák (Szombathely)	6.38
7.	Vass (Szeged)	6.33
8.	Hegyi (Pécs)	6.26
9.	Sárosi (Vasas)	6.22
10.	Láng (FTC)	6.15

Bozsik 7.58!

Jobbfedezetek

1.	Bozsik (Bp. Honvéd)	7.58
2.	Szojka (Salgótarján)	7.52
3.	Ughy (Csepel)	6.94
4–5.	Halmai (Dózsa)	6.64
4–5.	Lovig (Pécs)	6.64
6.	Bárfi (Vasas)	6.63
7.	Török (Diósgyőr)	6.57
8.	Kovács I (MTK)	6.52
9.	Kulcsár (Szombathely)	6.35
10.	Guba (Tatabánya)	6.33

Kleibán 7.52!

Balfedezetek

1.	Kleibán (Csepel)	7.52
2.	Berendi (Vasas)	7.27
3–4.	Dávid (Salgótarján)	6.80
3–4.	Peller (Tatabánya)	6.80
5.	Paulás (Diósgyőr)	6.77
6.	Szakály (Szombathely)	6.76
7.	Borsányi (Dózsa)	6.68
8.	Bányai (Bp. Honvéd)	6.54
9.	Prohászka (Dorog)	6.52
10.	Dékány dr. (FTC)	6.50

Szovják első, Iván is Sándor előtt

Jobbszélsők

1.	Szovják (Tatabánya)	6.55
2.	Iván (Diósgyőr)	6.30
3.	Sándor (MTK)	6.17
4.	Budai II (Bp. Honvéd)	6.15
5.	Grozdics (Komló)	6.00
6–7.	Polyvás (Szeged)	5.76
6–7.	Tóth II (Csepel)	5.76
8.	Jagodics (Salgótarján)	5.73
9.	Nagy (Dózsa)	5.72
10.	Dálnoki II (FTC)	5.56

Vasas növelte előnyét

Jobbösszekötők

1.	Vasas (Salgótarján)	6.60
2.	Göröcs (Dózsa)	6.27
3.	Varga (Dorog)	6.23
4.	Machos (Bp. Honvéd)	6.15
5.	Cziráki (Komló)	6.06
6.	Lahos (Tatabánya)	6.00
7–8.	Hidegkúti (MTK)	5.86
7–8.	Csordás (Vasas)	5.86
9.	Csányi (Diósgyőr)	5.85
10.	Pál (Szombathely)	5.80

Aspirány mögött Kóczián I

Középcsatárok

1.	Aspirány (Dózsa)	6.25
2.	Kóczián I (Csepel)	6.06
3.	Friedmanszky (FTC)	6.05
4.	Hajós (Szeged)	6.00
5.	Szilágyi I (Vasas)	5.94
6.	Opova (Pécs)	5.88
7.	Csáki (Salgótarján)	5.86
8.	Tichy (Bp. Honvéd)	5.84
9.	Palotás (MTK)	5.45
10.	Pál II (Diósgyőr)	5.33

Monostori II továbbra is az élen

Balösszekötők

1.	Monostori II (Dorog)	6.60
2.	Gilicz (Szeged)	6.35
3.	Varga I (Szombathely)	6.31
4.	Bundzsák (Vasas)	6.21
5.	Halápi (Dózsa)	6.18
6.	Fekete (Diósgyőr)	6.11
7.	Kárász (MTK)	6.00
8.	Vilezsál (FTC)	5.93
9.	Bodon (Salgótarján)	5.84
10.	Hári (Tatabánya)	5.55

Bencsics megelőzte Taligát

Balszélsők

1.	Bencsics (Dózsa)	6.63
2.	Taliga (Salgótarján)	6.50
3.	Fenyvesi (FTC)	6.16
4.	Lenkei (Vasas)	6.11
5.	Babolcsay (Bp. Honvéd)	5.80
6.	Molnár (MTK)	5.64
7.	Nyári (Szeged)	5.63
8.	Deli (Tatabánya)	5.55
9.	Horváth (Pécs)	5.53
10.	Csóri (Dorog)	5.50

Fedezetpár a javából!

BEMUTATJUK A CSEPELI KLEIBÁNT ÉS UGHYT

Ugy három évvel ezelőtt egyre több csepeli mérkőzés után mondogatták a szurkolók:

— *Elsősorban az Ughy — Kleibán fedezetpárnak köszönhetjük a győzelmet.* Vesztett csata után viszont így hangzott a legtöbb megállapítás:

— *Nem az Ughy — Kleibán fedezetpáron múlt a vereségünk. Ők mindent megtettek a győzelem érdekében.*

És így van ez már évek óta. Alig-alig akadt olyan bajnoki mérkőzés az elmúlt esztendőkben, amelyiken a két csepeli fedezet ne a legjobbak közé tartozott volna.

Ughy Tibor az idősebb. Nem tartozik a legfiatalabb korosztályba, már a harmadik X-et tapossa, hiszen 1929. január 10-én született. Ugy látszik, a rendszeres, sportszerű életmód, a munkában való elfoglaltság teszi, de tény, hogy 24—25 évesnél idősebbnek nem gondolná az ember. Pedig komoly játékosmúlt áll mögötte, már a felszabadulás előtt a Herminamezei AC-ban *Hidegkútival* együtt rúgta a labdát. Aztán a MATEOSz-ban játszott (ámbár az „egy-ben nem-igen jutott szóhoz), majd a BSzKRT-ban, illetve Előrében. Itt hosszú időn át a középcsatár szerepkörét töltötte be s *volt olyan idény, hogy huszonöt gólt rúgott!* Ötvenhárom végén került a Csepelbe, jóideig itt is a csatársorban szerepelt s csak később került egy sorral hátrább, a fedezetpár jobb-, néha baloldalára.

— *Fedezetet játszom a legszívesebben* — *mondotta — ezen a poszton találkozom legtöbbször a labdával.*

Legnagyobb hibám, hogy némelykor a kelleténél tovább van birtokomban a labda. Pedighát azzal huszonkét embernek kell játszania... Gyakran azonban kényszerből teszem, mert nem tudom kinek leadni.

Ez a hibája természetesen eltörpül *erényei mellett.* A fáradhatatlan *munkabírás,* nagyszerű *küzdőszellem,* kiváló *labdakezelés,* a *gyorsaság,* a kitűnő *helyezkedési érzék,* a jó *fejjáték,* a helytállás a *szerelésben* és a *labdaleadásban,* mind-mind olyan erények, amelyek révén — Kleibánnal együtt — sokszor a mezőny fölé tud nőni magasnak igazán nem mondható termete ellenére.

Érdekes, hogy nagyszerű, hosszantartó átlagteljesítménye ellenére sem nagyon figyeltek föl rá a válogatók az elmúlt években. Bár a B-válogatottban helyet kapott kétszer, a C-válogatottban és az utánpótlás-csapatban jóval többször, a nagyválogatottban még a kerettagságig sem vitte. Igaz viszont az is, hogy fedezetekben általában mindig jobban álltunk s éppen itt volt tapasztalható a legnagyobb versengés. Kicsit panaszkodva mondta, hogy amikor tavaly ősszel végre helyet kapott Debrecenben a bolgárok elleni B-válogatottban, nem *Kleibán* volt a párja.

— *Pedig én az Antival együtt tudok igazán jól játszani* — vélekedik. — *Ismerjük egymás gondolatát is, önélküle nem is megy úgy a foci...*

Ughy Sándorral

Kleibán Bozsikkal „csatázik"

Ughy eddig csak kapus és középhátvéd nem volt bajnoki mérkőzésen, a többi *kilenc poszt* mindegyikén *szerepelt* egy-szer-kétszer. Az Acélmű tervosztályán dolgozik, önálló munkaköre van, s munkájával felettesei is elégedettek.

A másik fedezet, *Kleibán* Antal. Nem bennszülött csepeli ugyan, de — hatodik éve lévén már Csepel-játékos — mégis annak számít. Tarjánban született, 1933-ban (egészen pontosan: október 23-án), az SSE-ben kezdett futballozni. Jobb- és balfedezetet egyformán jól játszott. A ballába kicsit „gyengébb", tán azért is játszik szívesebben a baloldalon.

— *Akik láttak játszani, tudják, hogy nem „süket" a ballábam* — mondja magyarázólag —, *de kétségtelen, hogy ez a tény a fogyatékosságaimhoz tartozik. A másik baj meg az, hogy kicsit lassú vagyok.*

Hogy *Kleibán* tisztában van a hibáival, biztosíték lehet arra: *le is tudja vetkőzni ezeket a hibákat — ha akarja.* Ő is úgy áll különben, mint „párja" — mármint fedezetpárja — *Ughy.* Az erények jóval nagyobb számban találhatók nála, mint a hibák. Tény, hogy gyorsabb is lehetne ezt a hiányt viszont nagyszerűen pótolja *ragyogó helyezkedéssel.* Rendkívül *ruganyos* játékos, remekül *fejel,* kitűnő *labdakezeléssel rendelkezik.* A szerelés és a passzolás is az *erényeihez tartozik.*

Arra a kérdésre melyik összekötő ellen nem szeret játszani. így válaszolt.

— *Hidegkúti ellen! Sokszor szinte nem tudok hozzáférni, ha meg nála van a labda, jóformán lehetetlenség tőle elvenni. Nem azért, mintha erőszakosan játszana, hanem azért, mert az átlagosnál jóval nagyobb játékintelligenciával rendelkezik. Olyan okosan „falaz" a labdának, hogy fedezet legyen a talpán, aki el tudja szedni tőle.*

Kleibán is sokszor szerepelt már a B- és az utánpótlás-válogatottban, de a nagyválogatottságig még nem jutott el.

— *Talán idén, vagy jövőre, úgy hiszem, nem kell mondanom: minden vágyam, hogy egyszer válogatott legyek.*

Kleibán remélhetőleg a munkahelyén is hamarosan olyan jó eredményeket ér el mint a pályán. Ő maga is őszintén bevallotta, hogy eddig nem a legjobb volt a viszonya a munkához. Belátta, viszont, hogy dolgoznia kell neki is, épp ezért talán hamarosan *Kleibán Antallal, a szerszámosztály anyagbeszerzőjével* éppúgy meg lesznek elégedve a főnökei, mint *Kleibán Antal balfedezettel* a csapat szurkolói.

Csapatukról a Csepelről szinte egyöntetűen mondta a két fedezet:

— *Balszerencsés mérkőzések sorozatát vívtuk az idén, de most már talán nem lesznek kiesési gondjaink. Sőt, szeretnénk feljebb tornázni magunkat a tabellán. A hátralévő bajnoki meccseken ez talán sikerül is...*

Szűcs László

EGY S MÁS AZ ET ÉLETÉBŐL

Az edzők kérésére és a szakbizottság javaslatára az ET elnöksége lehetővé tette, hogy budapesti tagjai megtekinthessék a magyar labdarúgó válogatott fénykoráról készített filmeket. A közel kétórás vetítés keretében láthattuk az angolok elleni 6 : 3-as, a skótok elleni 3 : 1-es, az olaszok elleni 2 : 0-ás mérkőzéseket, valamint a svájci világbajnokság során Lausanneban Uruguay ellen elért 4 : 2-ős győzelmet és a nyugatnémetek elleni, a berni világbajnoki döntőről készült felvételeket.

A filmek még ma is sok hasznos tanulságot szolgáltattak az edzők számára többek között a következőket:

a) a csapatok szervezett védekezéssel igyekeztek kapujukat a góloktól megóvni (Ha szükség volt rá, a csatárok is segítették a védőket).

b) a támadásokat leginkább a saját térfélről indították és a széleken vezették.

c) a gólok nyolcvan százaléka a szélsők beadásából leadott lövésekből, vagy fejesekből születtek.

*

A szakbizottságnak nincs olyan ülése, amelyen a tagok visszatérő refrénként ne beszélnének a játékvezetők működéséről. Sós Károly például egyik héten arról szólt, hogy egyes labdarúgó bírák, gyenge játékvezetésükkel, öntudatlanul is meghamisítják a mérkőzések eredményeit. Igy történt ez a Vasas—Dorog mérkőzésen is, ahol a játékvezető téves ítéletével a dorogiakat fosztotta meg egy bajnoki ponttól. Szerinte a játékvezetői hibák izzóvá teszik a mérkőzések légkörét nemcsak a pályán, de a nézőtéren is és ami a legszomorúbb, veszélyeztetik az edzők munkáját.

Szücs Gyula bírálatában részletesen taglalta a becsúszó szerelések során elkövetett szabálytalanságokat, valamint azt, hogy ezekre a játékvezetők hogyan reagáltak. Szerinte baj az is, hogy a játékvezetők másképpen bíráskodnak az NB I-ben és másképpen vezetik a mérkőzéseket az NB II-ben.

Bukovi Márton lehetetlennek tartja, hogy a szándékos durvaságokért a játékvezetők csak szabadrúgást itélnek, ahelyett, hogy a magukról megfeledkezett játékosokat kizárnák a további játékból, a beszédért viszont gyakran a kiállítás jut osztályrészül.

A vita során az az álláspont alakult ki, hogy az ET elnökségén keresztül felveszik a JT elnökségével a kapcsolatot és kérik, közösen beszéljék meg — a magyar labdarúgás további sikeres fejlődése érdekében — milyen irányban fejlődjenek a játékvezetők és hogyan segíthetik az edzők a játékvezetők munkáját.

*

Az oktatási és módszertani albizottság igen fontos feladatokat igyekszik megoldani:

így „a kapuralövésből" gyakorlati bemutatót szervez május hónapban Sós és Lakat edzők vezetésével és a válogatott labdarúgók közreműködésével, amelyen az NB I, NB II és NB III-as csapatoknál működő edzők kötelesek résztvenni.

A továbbiakban Lakat Károly „a nyári idény edzésmunkáján" dolgozik, *Zalka* András edzéstervet készít az alacsonyabb osztályú csapatok edzői részére, míg *Jeckl* István a mostoha körülmények között működő edzők számára állít össze edzésvázlatot.

*

A közeljövőben oktatói tanfolyam kezdődik. Az albizottság jelenleg a tanfolyam anyagának gyakorlativá tételén dolgozik. A szakbizottság egyébként *Ádám* József javaslatára előterjesztést küldött az ET elnökségéhez, amelyben kéri, hogy a tanfolyamra ne behívás alapján történjék a felvétel, hanem

a) legyen jelentkezési lehetőség,

b) a jelentkezőket az albizottságok véleményezzék,

c) a szakbizottság felülbírálása után az elnökség döntsön.

Ilyen szorgos vizsgálat után valóban csak olyan edzők mennek majd a tanfolyamra, akik hosszú évek óta végeznek eredményes munkát. Ha ez a javaslat valóra válik, megszűnik a múlt nagy hibája, amikor is a jelentkezőket kizárólag csak a labdarúgó osztály javasolhatta tanfolyamra.

*

A nemzetközi albizottság — a baráti országok ET-ivel való kapcsolat mellett — újabban kapcsolatot keresett a svájci, a francia, a nyugatnémet és az olasz ET-kel edzői táborozások és tapasztalatcserék szervezése ügyében. A nyugatnémetek kedvezően fogadták a magyar „megkeresést", a franciák pedig már meg is hívták a magyar edzők küldöttségét a július 4 és 18-ika között tartandó táborozásukra és az ezt követő négynapos nemzetközi értekezletükre, amelyen a svédországi VB-t fogják értékelni.

A szakbizottság javaslatot terjesztett az elnökség elé, amelyben július 28 és augusztus 2 között országos edzőtáborozást tartana kívánatosnak. A táborozás anyagának összeállításával és kidolgozásával már meg is bízta az oktatási és módszertani albizottságot. A bizottság tagjainak egyébként egyöntetű kívánsága: a baráti országok edzőküldöttségei mellett hívjuk meg a nyugati országok képviselőit is. A táborozás műsorába iktassunk nemzetközi napot, amikor a külföldiek elmondják majd tapasztalataikat. Ez a széleskörű tapasztalatcsere nagyban segítené a magyar edzők későbbi munkáját.

*

A vidéki edzők számos levélben keresik fel a szakbizottságot és az albizottságokat. Valamennyien örömmel üdvözlik az életrevaló kezdeményezéseket, de mint írják — tanulni szeretnének, képezni magukat, a lehetőség azonban egyre késik, az igért szakanyag is ezideig csak igéret maradt. Többen szorgalmazzák a Kerezsi féle szakanyag megküldését. Általában a levelek hangjából az csendül ki, hogy nagyon szeretnék, ha a terveket végre a tettek követnék.

Jászberényi János

TÚLSÚLY ÉS TELJESÍTMÉNY

A Der Fussball Trainer márciusi számában hosszabb cikkben foglalkozik a normálisnál nagyobb testsúlyú játékosok teljesítményével. Megállapítja, hogy *a kövérkések vagy kövérek nem bírják úgy szusszal, mint a soványak, nincs kellő állóképességük, de gyorsaságuk sem.* De nemcsak ez a kövérség hátránya. Biztosító társaságok, akiknek bőrére megy a dolog, kiszámíttatták, hogy a kövér emberek hamarabb halnak meg általában, mint a soványak. Aki például 5 kilóval nehezebb a normálisnál, az 8 százalékkal hamarabb hal meg, mint az átlag, aki 20 kilóval, az — közel ötven százalékkal korábban.

Ha hinni lehet a statisztikának, akkor ez komoly dolog!

A normál súlyt a testmagasság egy méter feletti része jelzi. Azaz egy 170 cm magas ember normál súlya 70 kg, egy 185 cm magasé 85 kg. Ez a norma nagyjából érvényes a labdarúgókra is. *Vannak persze sportágak, amelyekben előny a túlsúly,* írja a lap. Igy például kötélhúzásban a súlyosabbak mindig elhúzzák a könnyebbeket. *Toni Sailernek* is segít a lesiklásban ellenfeleinél nagyobb testsúlya. Bobversenyzőknél is jelentős előny a túlsúly. Itt ugyanis a tömeg megszorozva a gyorsulással adja a győzelmi esélyt.

Labdarúgásban azonban nem érvényes a tömeg szorozva gyorsulás elve. Ez a sportjáték futásból, ugrásból és labdakezelésből áll és másfél órás küzdeni tudás kell hozzá. Ebben bizony *a könnyebb testsúlyúak előnyben vannak.* A túlsúlyos, a kövér játékosokat tehát le kell fogyasztani, hogy egyenlő eséllyel indulhassnak a küzdelembe a soványokkal.

Hogyan jön létre a túlsúly?

Az utóbbi években a testsúly általában emelkedett a legtöbb országban. *A hízás ellen világszerte folyik a küzdelem.* Ki különleges étrenddel, ki csodateával, ki különféle gyógyszerekkel, ki gőzfürdővel és szaunával, ki koplalással igyekszik megszabadulni felesleges kilóitól. Van, aki egyáltalán nem törődik a dologgal. Persze, ez az utóbbi nem helyes, mert a túlsúly egészség és teljesítmény kérdése egyaránt.

A kövérség elleni küzdéshez tudnunk kell: *mi okozza a hízást?* A dortmundi Max Planx intézet szerint az esetek többségében nem anyagcsere zavar okozza hanem a túlzott étkezés. 700 kövér embert vizsgáltak meg, ezek közül csak 21 — azaz 3 százalék — szenvedett anyagcsere-zavarban. A legtöbb kövér ember azt mondogatja, hogy szinte semmit sem eszik. Persze, ez nagyon is viszonylagos dolog. Egy „jó erőben" levő kövér ember nem is érzi valótlannak az ilyen kijelentést, mert hatalmas étvágyát esetleg nem is elégíti ki, még marad némi hiányérzete, noha esetleg egyszerre jóval többet eszik, mint egy sovány egész napi élelme. Az ember étvágyát az inzulin, illetőleg a vér cukortartalma befolyásolja. A vizsgálatok szerint *a túlsúlyos emberek táplálkozása általában túlzottan szénhidrátos és zsíros.* Az ilyen embernek át kell állítania étrendjét. Fehérjéből például 1—1,5 g a szükséglet testsúlykilogrammonkint, azaz egy 70 kilós embernek 70—105 g fehérjére van szüksége. Ha többet kap a szervezete, az sem árt. Szintúgy nem árt a sok gyümölcs és főzelékféle sem. (A burgonya nem tartozik ez utóbbiak közé!) De *csökkenteni kell a zsírt, a szénhidrátot és csökkenteni kell a folyadékfelvételt is.*

A legjobb fogyasztó szer tehát a helyes étrend.

Ha a soványító étrenden levő labdarúgó éhséget érez, egyen egy darab sajtot. Ez a legolcsóbb fehérjedús tápanyag és a legkevésbbé hízlal; elveszi az étvágyat és emeli a sportteljesítményt.

Igen fontos szerepet játszanak *a vitaminok.* Mindig gondoskodni kell arról, hogy a labdarúgók étrendjében megfelelő mennyiségben szerepeljenek a vitaminok.

Az edzők és a játékosok fontos feladata a testsúly-ellenőrzés. De nem elég a mérlegre állni, sokkal *fontosabb a helyes étrend következetes, megalkuvás nélküli betartása.* Nem a gőzfürdő segít, s nem a csodatea vagy a koplalás, hanem a helyes étrend!

Sohasem szabad elfelejteni, hogy a labdarúgásban nehézsúlyúak — nehezen boldogulnak!

Ne állítsuk szélre a sérültet!

Ha egy játékos bajnoki mérkőzésen úgy megsérül, hogy a további mozgás csak ronthatja az állapotát, akkor legjobb, ha lemegy a pályáról. Helytelen tovább erőltetnie a játékot, mintahogy helytelen a lázas betegen „hősiesen" való helytállás is.

Éppúgy helytelen az is, ha a sérült, szakadt izomba vagy izületbe fájdalomcsillapító injekciót adnak, s a játékos tovább játszik. Ha nem érzi a fájdalmat, bátrabban küzd is — sérülése csak súlyosbodhat.

Vannak azonban olyan esetek is, olyan sérülések, amikor a játékos ugyan nem teljes értékű harcos többé, de *az orvos úgy ítéli meg, hogy nem árt neki, ha bent marad a pályán és jelenlétével zavarja az ellenfelet, tehát némiképp mégiscsak segíti csapatát.*

Az ilyen játékos rendszerint a szélre áll, hogy bent középen — ott, ahol a játék többnyire folyik — ne zavarjon. Ez a szokás a múltból maradt ránk, még senki sem gondolt rá, vajon helyes-e vagy nem.

Helyes ez? Vannak ugyanis vélemények, hogy *sokkal többet használ csapatának a játékos, ha középre áll be* és nem valamelyik szélre. Középen kevés mozgással is többször zavarhatja az ellenfelet, egészséges társai viszont a széleken gyors szárnytámadásokat indíthatnak. Ha sérült játékos van az egyik szélen, akkor az a szárny teljesen megbénult, az ellenfél könnyebben védekezhet a támadósor többi része ellen. Ha mindkét szárnyon lehetséges támadás, akkor széthúzható a védelem és nagyobb rések nyílnak a védők között, tehát — nagyobb az esély a gólszerzésre.

Az 1 : 1 arányban végződött kievi Dinamó—Moszkvai Szpartak szovjet labdarúgó bajnoki mérkőzésről. Netto már nyugodt — kapusáé a labda

HÍREK AZ ORSZÁGBÓL

Három tehetséges labdarúgó került az elmúlt nyáron Keszthelyről Szombathelyre: Pém, Popovics I és Popovics II. Pém hamar bekerült az NB I-es csapatba és a másik két fiatal is döngette már az első csapat kapuját. Amikor Varga I-et ősszel kiállították, sokan azt hitték, hogy helyét a kis Popovics foglalja el. Nem így történt és ezért csak dicséret illetheti a Sz. Haladás sportszerűen gondolkozó vezetőit. Popovics II-t ugyanis nem tehetségtelensége, hanem sportszerűtlen életmódja miatt mellőzték.

Amikor egy évvel ezelőtt új vezetők kerültek a Sz. Haladás élére, elhatározták hogy a jövőben többet törődnek majd a játékosokkal. Egymás után hívták fel figyelmüket: gondoljanak a jövőjükre is a labdarúgás mellett. Példának hozták fel Tölgyesi Józsefet, aki hosszú játékospályafutás után igen megbecsült dolgozója ma is a MÁV Igazgatóságnak. A játékosok megfogadták a jó tanácsokat. A kapus Varga II. érettségi előtt áll, Polgár legutóbb a távirdán vizsgázott, s most Tarral forgalmi vizsgára készül. Szöllősi és Papp is több sikeres vizsgát tett már.

A két Popovicsnál süket fülekre talált a vezetők felhívása. Szolgálati helyükön gyakran meg sem jelentek. Mértéktelenül sportszerűtlen életmódjuk nagy visszatetszést keltett a sportkörben, s miután a többszöri figyelmeztetés sem használt, közölték velük, hogy a jövőben nem számítanak rájuk... S mit tett erre a két Popovics? Megbánták talán botrányos viselkedésüket? Szó sincs róla! Megsértődtek és kikérték munkakönyvüket...

*

A Zala megyei TST elnöksége legutóbbi ülésén foglalkozott a labdarúgás megyei helyzetével, s megállapította, hogy a megyei I. o. bajnokság jelenlegi 18-as létszáma nem felel meg a minőségi követelményeknek. Javasolta ezért a megyei labdarúgó alszövetségnek, hogy az új bajnoki évben a megyei I. o. létszámát 14-ben állapítsák meg.

*

A szegedi labdarúgó-csapatok nem a legjobban szerepelnek. A SZEAC élet-halál harcot folytat a kiesés ellen az NB I-ben, az NB II-es SZVSE szintén a táblázat alsó felében tanyázik, s az NB III-ban szereplő szegedi csapatok is gyengébben szerepelnek a vártnál. Mi lehet mindennek az oka? Az egyik biztosan az, hogy a városban igen sok a csapat. Hiába folyik sok egyesületben lelkes nevelő munka, szétforgácsolódnak az erők. 17 szegedi egyesületnek negyvenegy (!) felnőtt és ifjúsági labdarúgó-csapata vesz részt a különböző bajnokságokban. Egy kissé talán sok....

*

A győri labdarúgó-utánpótlás egyik legbiztatóbb ígérete Nagy János, a Gy. II. ker. Dózsa ifjúsági játékosa legutóbb csúnyán megfeledkezett magáról. A MÁVDAC – Gy. Dózsa I. o. megyei rangadón szándékosan megrúgta ellenfelét, mire a bíró azonnal kiállította. A pályáról leballagva meggondolta magát, hirtelen visszafutott a játéktérre és ismét belerúgott ellenfelébe. A példátlan sportszerűtlenséget a fegyelmi tárgyaláson a magáról megfeledkezett játékos intézője is elismerte, de kérte, hogy a megyék közti válogatott mérkőzéseken engedjék meg az ifjú „titán" szerepeltetését, minthogy a megyének érdeke (! ?) a játékos szerepeltetése. Kérte ezért a játékos felmentését. A fegyelmi bizottságot nem hatotta meg a furcsa érvelés: a játékost 4 hónapra eltiltotta, az alszövetség elnöksége pedig kizárta a válogatott keretből.

*

Élénk élet folyik a Szolnok megyei labdarúgó alszövetségben, különösen a JT-ben. Hatalmas fejlődésen ment keresztül ez az albizottság az elmúlt 13 év alatt. A felszabaduláskor mindössze 28 játékvezető volt a megyében, ma 183 bíró működik. De még ez a szám sem végleges, hiszen Törökszentmiklóson, Jászberényben és Kunhegyesen most vizsgáztak egy újabb tanfolyam hallgatói. A mennyiségi fejlődés mellett a minőségi is figyelemre méltó: 1 NB I-es, 10 NB II-es és 15 NB III-as minősítésű bírája van a megyének.

*

A Veszprém – Szekszárd 1 : 0 arányban végződött NB II-s mérkőzésen igen nagy fölényben játszott a hazai szekszárdi csapat. A szögletarány 13 : 5, a nagy gólhelyzetek aránya még ennél is nagyobb 15 : 3 volt a szekszárdiak javára. Amikor a második félidőben egy beadás teljesen tisztán találta a szekszárdi Kázmért, s az 3 m-ről óriási helyzetben mellé rúgta a labdát, a veszprémiek odaszaladtak hozzá és összevissza ölelgették, csókolgatták. – Íme egy eset, amikor nem a győztes gól szerzőjét, hanem a vesztes csapat egyik csatárát ölelgetik a győztes csapat tagjai. Hogy ez sportszerű-e? – Az más lapra tartozik.

*

Úgy látszik, Szabolcs-Szatmár megyében „fenegyerekek" küzdenek a labdarúgó-mérkőzéseken. Már a harmadik NB III-as találkozó szakadt félbe a játékvezető tettleges bántalmazása miatt. Nyíregyházán, Nagyhalászon és legutóbb Balkányban ütötték meg a bírót. E legutóbbi eset alkalmával, a Balkány – Nagykálló mérkőzésen a 83. percben 2 : 1-es balkányi vezetésnél a nagykállói Gelsi önmagából kikelve bántalmazta a bírót. Mindenki arra gondolt, hogy a bíróverő játékosnak jól „elhúzzák a nótáját" – azaz elveszik a kedvét *örökre*. S mi történt? Az NB III-as fegyelmi bizottság Gelsit két évre tiltotta el. Enyhítő körülménynek vették, hogy a játékos már 33 éves (! ?) és nincs sok ideje már a labdarúgó-pályákon (! ?). Egy kicsit újszerű az ítélet és újszerű az indokolás is, hiszen bíróverő játékost örökre szoktak eltiltani ... Vagy Szabolcs-Szatmárban másképp értelmezik a szabályokat?

*

A Hajdú-Bihar megyei labdarúgó alszövetség ifjúsági bizottsága gondot fordít a fiatalok nevelésére. Ezt célozza az a törekvése, hogy figyelemmel vannak a labdarúgók tanulmányi eredményeire is. Külön bizottság alakult, amelynek az a feladata, hogy az iskolák igazgatóival kapcsolatot létesít. A rossz előmenetelű diák-labdarúgókat eltiltják a játéktól, s bevonják igazolásukat. Már több ilyen „szankciót" foganatosított a különbizottság. Többek között Sándortól és Sidótól, a DVSC két ifj. játékosától is ilyen okok miatt vonták be igazolványukat.

*

A Kiskunság délkeleti csücskében fekvő Üllésen igen népszerű a labdarúgás. Egy egy mérkőzésen, néha 300–400 néző is kint van a faluszéli sportpályán. A csapat a megyei II. o.-ban szerepel és nem is olyan rosszul. A lehetőségek persze nem nagyok, s így azután a derék üllési sportvezetőknek sokféle nehézséggel kell megküzdeniök. A falunak pl. nincs vasútállomása, s így az üllésiek „motorosították" csapatukat. Hogy miképpen? A három motorkerékpártulajdonos játékos és a mororkerékpártulajdonos szurkolók viszik el a mérkőzésekre a játékosokat. A modern karaván minden második vasárnap felpakol és útnak indul a környező falvakba, a mérkőzés színhelyére. Az üllésiek nem ijednek meg egy kis utazási nehézségtől...

*

Sportolóink nevelésében fontos szerepet töltenek be a fegyelmi bizottságok. Nem közömbös, ki ennek az igen fontos bizottságnak az elnöke és kik a tagjai. A Hajdú-Bihar megyei TST példátmutató kezdeményezést tett ezen a téren. A nemrégen megalakult fegyelmi bizottság élén valóban szakember áll. Balogh János, a Hajdú-Bihar megyei bíróság elnöke lett a fegyelmi bizottság elnöke. A megyei bíróság elnöke több mint húsz éven át sportolt, a hajdani Nyíregyházi KISE játékosa volt, s mint régi sportember és „szakmájának" alapos ismerője teljes megelégedéssel látja el a labdarúgó alszövetségben fontos feladatát.

*

Súlyos, 5 : 0-ás vereséget szenvedett a tavalyi ifjúsági tornán igen jól szerepelt Heves megyei ifj. válogatott Pest megye válogatottjától. Sokan döbbentek meg Heves megyében a nagyarányú vereség hallatán. Nemrégen a labdarúgó alszövetség elnöke cikket írt a Heves megyei Népújságban és megmagyarázta a vereség okait. Ezek: a volt járási sportfelügyelők, a hatvani járásit kivéve, semmi támogatást nem adtak. Ezután a sportköröket keresték fel, de ott is süket fülekre találtak. Miért? A sportköri vezetőkben él a sovinizmus, s több tehetséges játékost szándékosan nem jelöltek, elhallgattak. Az összeszoktató edzésekre többször nem mentek el a kijelölt játékosok. A csapat erősen tartalékosan állt ki, idegesen játszott... Aztán így folytatódik a cikk: „Fiataljaink megtették mindazt, ami tőlük tellett. A kapott öt gól ellenére válogatottunk nem játszott alárendelt szerepet. Teljes csapatunkkal az eredmény akár fordított is lehetett volna..." – (Nem szerénytelen ez a kijelentés elnök sporttárs?)

*

Hat szedresi játékosnak nem volt orvosi igazolása a Tolna megyében lejátszott Szedres – Őcsény 4 : 0 arányban végződött bajnoki mérkőzésen. Őcsény óvott, s a két pontot 0 : 0 gólaránnyal meg is kapta. Szedres ellenóvást nyújtott be, mivel az őcsényi csapatnak 71 forintos játékvezetői tartozása volt. Erre a szövetség 0 : 0 gólaránnyal a mérkőzést lejátszottnak tekintette, de pontot egyik csapat sem kapott. Ezután Szedres fellebbezett és – igazat kapott. Indokolás: egy felfüggesztés alatt álló csapattal nem kell játszani, Szedres kizárólag sportbecsületből állt ki, s ezért nem is lehet őt büntetni. – A folytatást várjuk...

Nagy József

LABDARÚGÁSUNK JÖVŐJE ÉRDEKÉBEN

A magyar labdarúgás színvonala tekintélyes, ha nem is éri el élvonalunk játéktudása a néhány év előtti csúcsot. Labdarúgó-válogatottunk bekerült a világbajnokság 16-os döntőjébe, a Vasas jól megállta helyét a bajnokok tornájában, az újpestiek megnyerték Ausztriában a husvéti tornát, ifjúsági labdarúgóink tavaly is, az idén is értek el jó eredményeket

Arra kell törekednünk természetesen, hogy tovább emeljük ennek a világszerte népszerű sportjátéknak a hazai szintjét. De nemcsak a közeljövőre kell gondolnunk, hanem a távolabbi jövőre is. A nemzetközi verseny igen nagy. Egyre több országban gondolnak a fiatalok szervezett oktatására, egyre nagyobb mértékben veszik segítségül a tudományt az oktatás és a nevelés problémáinak minél jobb megoldására. Szinte naponta érkeznek a hírek újfajta oktatási eljárásokról, edzésmódszerekről, a labdaérzék fejlesztéséről, az erőnlét fokozásáról.

Lépést kell tartanunk a fejlődéssel, különben lemaradunk, s nemhogy behoznánk eddigi visszaesésünket, még jobban visszaesünk. Amit ma teszünk az általános iskolás korú fiatalok labdarúgásáért, annak eredményeit körülbelül tíz év múlva kezdhetjük aratni, de amit ma elmulasztunk tíz év múlva már nem lehet behozni!

Külföldi szakemberek mostanában nagy vitát folytatnak afelől:

Mikor kezdődjék a labdarúgás oktatása?

A Szovjetunióban már régebben megoldották a problémát. A nagy szovjet országban labdarúgó-technikumokban tanulnak a jó labdaérzékkel rendelkező, tehetséges fiatalok. De már működnek labdarúgó-technikumok nem egy népi demokratikus országban is. *Egy-két év és a szovjet labdarúgásban egyre nagyobb mértékben tűnnek majd fel az ezekben az iskolákban felnevelt, magasfokú általános műveltséggel rendelkező fiatal elméleti és gyakorlati szakemberek.* Elsősorban mint játékosok

És velük nehéz lesz versenyezni.

Megmozdult már a Nyugat is. Svájcban jó ideje egészen különleges képzést biztosítottak kantononkint a tehetséges fiatal labdarúgóknak. Olaszországban megépült a firenzei labdarúgó-iskola, ide gyűjtik össze kiképzésre a legtöbbet ígérő tehetségeket az egész országból.

Az NSZK-beli Der Fussball Trainer című lapban *Max Weise „A tehetségkeresés útja"* címmel írt cikket. Ebben kifejti, hogy a labdarúgást az iskolában az írással, olvasással együtt kellene tanítani. Az már idejét múlta, hogy a klubok tehetségkutató versenyeket hirdetnek, s a másutt — grundokon, játszótereken — kifejlődött tehetségeket kiválogatják. Egyre kevesebb a grund, egyre kevesebb a lehetőség a labdarúgás gyakorlására az utcákon és tereken. A technikai fejlődés mindent elnyel...

„Neves német szakemberek, akik látták az utóbbi idők válogatott mérkőzéseit — írja a szerző — *megegyeznek abban, hogy a német labdarúgásnak a kisfiú korban kell kezdődnie. És minél előbb, annál jobb! Labdakezelés, technika, technika és technika — ezt követeljük a jövő labdarúgóitól. De hol kezdjük? Melyik életkor a legmegfelelőbb? Vannak már hét-nyolc évesek, akik..."*

Abban is megegyeznek a szakemberek, hogy nyolc éves kortól tizenhárom éves korig terjed az az időszak, amikor a fiatalok a legfogékonyabbak a labdarúgás tanulására. Tehát ebben az életkorban kellene kezdődnie a tervszerű, rendszeres oktatásnak. Mit és hogyan oktassanak? Erre vonatkozólag rövidesen elkészítik az edzők a tantervеket és a tanmeneteket.

(Ilyesmikről a magyar labdarúgó edzők testületében is többször szó esett már. Az oktatás ilyen felépítésének terve azonban még nem készült el. Talán majd az év végére elkészíti ezt is az ET módszertani bizottsága.)

És hol folyjék a 8—13 évesek oktatása? Az iskolában? Erre a nyugatnémet szakemberek sem gondolnak. Az iskolai testnevelésnek sokrétű feladata van, s amellett nincs is minden iskolában labdarúgást szerető és oktatni tudó szakember. Nem marad tehát más hátra, mint a labdarúgó kluboknak áldozniok kell. Áldozni saját jövője és az egész német labdarúgás érdekében. Az áldozat azt jelenti, hogy *fiú-szakosztályokat állítanak fel,* külön edzővel és ezeknek a szakosztályoknak az edzésein folyik majd a 8—13 évesek labdarúgó-képzése. Természetesen továbbra is fenn kell tartani az iskolai labdarúgó-bajnokságokat, sőt lehetőleg még jobban ki kell terjeszteni...

Mind ehhez, úgy hisszük, nem szükséges magyarázat.

Labdarúgásunk jövője érdekében minden szakemberünknek gondolkodnia kellene azon: milyen hasonló megoldást lehetne megvalósítani nálunk. És meg is kellene a kigondolt megoldást valósítani. Minél előbb, annál jobb!

P. J.

Bp. Honvéd—U. Dózsa 2:0 — Kazinczyt Borsányi szereli

Nem sok hiányzott hozzá, hogy a VASAS utazzon

Brüsszelbe

A világ legdrágább proficsapata a Real Madrid már kétszer nyerte meg egymásután az Európai labdarúgó bajnokcsapatok tornájára kiírt kupát és most a Vasassal szemben harmadszor is a döntőbe került. Lehet, hogy a világkiállítás keretében Brüsszelben lejátszásra kerülő döntőn ismét diadalmaskodni fog a sokszoros spanyol bajnokcsapat.

Ehhez hasonló sikersorozatot a Real Madridon kívül kevés labdarúgóegyüttesnek sikerült elérnie a modern labdarúgás történetében.

Carniglia, a csapat argentin edzője – aki évekkel ezelőtt a Délamerikába szakadt Sas Ferencnek, az MTK egykori sokszoros válogatott jobbszélsőjének volt összekötője – a *madridi mérkőzés előtt* elmondotta, hogy odahaza most már sorrendben az ötvenedik mérkőzést játsza a Real Madrid, anélkül, hogy veszteskénf vonult volna le a pályáról. Annak ellenére, hogy a Vasast soha nem látta s csak eredményeiről hallott, bizonyosra vette az újabb győzelmet.

Arra a kérdésre, miért olyan biztos ebben, ha nem ismeri az ellenfelet, nagy önbizalommal így válaszolt:

– Elég, ha saját csapatomat ismerem és tudom azt, hogy a hazai környezetben képesek tudásuk teljes kifejtésére. Ez pedig ma elegendő arra, hogy bármely klubcsapattal szemben a siker biztos reményével vegyék fel a küzdelmet. Higyjék el, ma kevés olyan csapat van, amely olyan kiemelkedő képességű játékosokkal rendelkezne mint mi.

Nem értjük viszont, mi lehet az oka annak, hogy az EK torna visszavágó mérkőzésein mégis olyan mérsékelt teljesítményeket nyújtanak, hiszen a jobb ellenfelekkel szemben rendre elveszítették a meccseket. Kikaptak a Partizántól, a Milantól, a Rapidtól...

– Egyszerű a dolog. Ha megfigyelték, mi az otthoni meccseinket olyan tekintélyes gólarányokkal nyerjük meg, hogy nyugodtan veszthetünk idegenben. Otthon szerzett előnyünket még akkor sem tudják ellenfeleink behozni, ha idegenbeli mérsékelt szereplésünk ellenére ki is kapunk. Valahogy úgy van, hogy a visszavágókon olyan biztonsági, lelassított játékot játszunk, hogy a hazai csapat legfeljebb csak megközelíteni tudja a madridi győzelmünk gólarányát. Végeredményben nekünk ilyenkor nem a győzelem, hanem a számszerű eredmény, a továbbjutást jelentő összesített gólarány a fontos.

Carnigliával a *madridi meccs után beszéltünk* újra. Ezt a mérkőzést, mint ismeretes a Vasas 4 : 0 arányban vesztette el. A Vasas erre a mérkőzésre tulajdonképpen a Real Madrid idegenbeli taktikáját igyekezett alkalmazni: a játék lelassításával, a legveszélyesebb emberek szoros lefedezésével mindent elkövetni annak érdekében, hogy a spanyol bajnok ne lőjjön gólt, vagy legalább is egészen szoros eredmény alakuljon ki. Mivel a Vasas sohasem volt védekező taktikát alkalmazó csapat, ezt az elgondolást nem tudta megvalósítani. Védelme nem tudta huzamosabb időn keresztül útját állani az egyre ismétlődő rohamoknak és elegendő volt a hátsó sorok egy-egy megingása s máris a hálóban táncolt a labda. Az argentin edző a mérkőzést követő banketten elmondotta, hogy csapata játékával és az eredménnyel is igen elégedett.

– Én a mérkőzés előtt azt mondottam a fiúknak, hogy ha nyugodtan akarnak Budapestre utazni, legalább négy-öt gólnyi előnyt kell szerezniök – mondotta. Én ugyanis láttam a magyar válogatott csapatot a svájci VB-én, de láttam itt Madridban a volt bajnokot a Bp. Honvédet és e két mérkőzésen ismertem meg igazán és tanultam meg értékelni a magyar labdarúgást. Nos, ezután a meccs után azt kell mondanom, hogy Budapesten semmi félnivalónk nincs, mert a Vasas sokkal kevesebbet mutatott annál, amit vártam. Elegendő lett volna számunkra kisebb gólarányú győzelem is.

Ha gondoltunk is arra, hogy a Vasas odahaza, a megszokott környezetben másként fog majd játszani, ha tisztában is voltunk azzal, hogy a zsufolt Népstadion közönsége egy emberként fogja biztatni a piros-kék fiúkat, mint a KK küzdelmek során minden alkalommal, – ha nem is mondottuk ki, félig–meddig belülről igazat adtunk a spanyol edzőnek. Hiszen a Vasas játéka az utóbbi hónapok folyamán még az átlagon felüli csapatteljesítményt is ritkán haladta meg. A Real Madrid pedig, amely odahaza – az edző szerint – a Vasas ellen játszotta sorrendben az ötvenedik mérkőzését veretlenül, valóban híréhez méltó játékot produkált.

És Budapest ismét elfogyasztott egy világnagyságot. Ha nem szegődik Hispánia bajnoka mellé a határtalan szerencse, április 16-a világszenzációval szolgált volna: nem sok kellett ahhoz, hogy a Vasas ne csak kiegyenlítse a spanyol bajnok együttes Madridban szerzett négy gólos előnyét, hanem egyszerűen kiverje a döntőből.

Nem kellett volna ehhez más, mint hogy a francia játékvezető megítélje Bundzsák fejesbombáját, amelyet – fényképek csalhatatlan tanusága szerint is – jóval a kapuvonal mögül rúgott vissza Lesmes a mezőnybe; bemenjen Bundzsák ollós lövése, amely ugyancsak alig kerülte el a felsősarkot; ne a labda mellé rúgjon Lenkei a második félidő elején a kapu szájában; ne adja el Csordás a két ordító gólhelyzetet közvetlenül Alonsó orra előtt. Csupán ennyi hiányzott ahhoz, hogy megismétlődjék az egykori Ferencváros Austria elleni KK bravurja.

Ha nem is a Vasas játssza Brüsszelben az EK döntőjét, teljes elismerés illeti a piros-kék gárdát ezért a nagy győzelemért, amelynél értékesebbet nem igen aratott magyar csapat az utóbbi időben.

Ezen a nagyjelentőségű mérkőzésen úgy játszottak a Vasas fiúk, ahogyan általában játszaniok kellene, ahogyan hosszú-hosszú idő óta nem játszottak. Ezen a találkozón valóban tudásának teljét adta szinte mindegyik játékos. Vajon miért lépett oly váratlanul a hullámhegy csúcsára az az együttes, amely hónapok óta nem tudott felkapaszkodni a hullámvölgyből?

Úgy hisszük azért, mert most olyan akarással, olyan határtalan lelkesedéssel vetették magukat a küzdelembe, mint egy évvel, két évvel ezelőtt, amikor oly biztosan, oly jó játéksorozattal nyerték kétszer a KK-t és a bajnokságot is.

Ezen a mérkőzésen feltámadt az a jó csapatszellem, amely annyi nehéz csatán segítette át a piros-kékeket.

És nyugodtan hozzátehetjük: ebben a nagy győzelemben jelentős része van a csapat fiatal edzőjének, Illovszky Rudolfnak, aki szerényen, de annál több tehetséggel végzi munkáját. Dicséretére legyen mondva, hogy ilyen rövid idő alatt le tudta vonni a madridi súlyos vereség tapasztalatait, hogy nem vesztette el a fejét és nemcsak fizikailag, hanem idegileg is rendbe tudta szedni fiait. Meglátta, milyen módon lehet megkísérelni a lehetetlennek látszó feladat megoldását s erre állította be a csapatot, amely 90 percen keresztül rohamozott és fölényes biztonsággal utasította vissza a vendégek próbálkozásait.

Bizonyosak vagyunk abban, ha a Vasas Madridban is a hazai taktikát alkalmazta volna, ha a játékosok nem lettek volna olyan bátortalanok, ott is lényegesen más eredmény születhetett volna.

Persze attól a csapattól, amely olyan sikereket ért el, mint a Vasas, egyáltalán nem elegendő, ha csupán félévenként egyszer rukkol ki ehhez hasonló játékkal. Nemcsak akkor kell kiemelkedő teljesítmény elérésére törekedni, amidőn valamilyen rendkívüli feladatot kell teljesíteni. A bajnoki mérkőzések sem kevésbé fontosak, hiszen – hogy csak egyet mondjunk – az EK küzdelmeibe is csak a bajnokság megnyerése révén lehet bekapcsolódni.

A Vasas teljesítménye, több játékosának nagyszerű formája éppen a legjobbkor jött: hetekkel a VB előtt. Ha a válogatott jelölt játékosok formajavulása nem hirtelen felröppent szalmaláng, hanem most már hosszú időre állandósul, annak csak a válogatott csapatunk fogja hasznát látni. A VB szereplésünk szempontjából is örülnünk kell tehát a sikernek.

Befejezésül pedig még azt szeretnők elmondani: ha a mi labdarúgóink olyan lelkesedéssel játszanak, ha annyira nincsen számukra elvesztett labda, ha annyira kemények és annyira bevetik fizikai erejüket, ha annyira céltudatosan kapufelé törnek, ha száműzik játékukból a pepecselést és gyors, tértölelő kereszt labdákkal is operálnak, mint ezt nem egyszer a Vasas is tette és ha az egyéni képességek céltalan csillogtatása helyett annyira a csapatjátékra fektetik a fősúlyt, mint a piros kékek ezen a mérkőzésen tették – akkor még ma is sikereket érhetünk el a legnagyobb ellenfelek ellen is.

A „milliós" Real Madrid
állnak (balról-jobbra): Alonso, Marquitos, Santamaria, Lesmes, Munoz, Zarraga, guggolnak (balról-jobbra): Kopa, Marsal, Di Stefano, Rial, Gento

Az egy fejjel alacsonyabb, de egy lépéssel előbbre levő Berendinél a labda, mögötte Di Stefano

Ha ez bement volna — Bundzsák hátrahúzásos lövése, amely alig kerülte el Alonso kapuját

DI STEFANO *mesél...*

„A futball zsenije!"

„Csodálatos karmester, a labdarúgás Toscaninije!"

„Azt lehet mondani valakire, hogy úgy játszik, mint XY, de azt nem, hogy úgy játszik, mint Di Stefano!"

„Ha tökéletes létezik, akkor Di Stefano az!"

„Labdarúgás No. 1 = Di Stafano!"

Csak egy kis ízelítő az argentin származású labdarúgó sztár kiérdemelt jelzőiből. Az ilyen, s a világ sportsajtójában még „forgalomban levő" sokszáz felsőfokú dicséret alapján az egész földkerekségen százezrek, – anélkül, hogy látták volna – szinte közfelkiáltással választották meg Di Stefanot a világ legjobbjának.

Kivétel nélkül rá szavaztak a magyar szurkolók is. Nevének varázsa azonban nálunk az április 16-i mérkőzés után kissé veszített fényéből. Sokak szerint *Di Stefano Budapesten megbukott*, éppúgy, mint annakidején Caruso, Galli Curci és társaik a világnagyságok közül. Többet vártak tőle, az bizonyos, de azért kiérdemelt címeitől igazságtalanság lenne megfosztani egy kétszer negyvenötperces gigászi küzdelem benyomásai alapján.

Alfredo Di Stefano! Nincs a világon a labdarúgásnak olyan híve, aki nem ismerné ezt a nevet. Budapesti tartózkodása alkalmával lehetőség nyílott arra, hogy bepillantást nyerjünk regényes életébe, végigkísérjük csodálatos pályafutását s kikérjük véleményét a labdarúgó sport néhány időszerű kérdésében.

A margitszigeti Nagyszálló kényelmes foteljében ülünk hárman: Di Stefano, Katzer Mihály, a régi neves Vasas labdarúgó, aki kitűnően beszéli a nagy labdarúgó nyelvét és az ujságíró. Di Stefano mesélni kezd. S onnan, a szállodai fotelből gondolatban *Buenos Airesbe*, *Bogotába* és más távoli vidékekre repülünk. Hogy is volt csak? Íme:

– 1926. július 4-én születtem Buenos Airesben. – kezdte Di Stefano. – Amikor szüleim megtudták, hogy az újszülött fiú és nem szenved semmi testi hibában, már eljegyeztek a labdarúgó sporttal. Nem is lehetett ez másként a világ legnagyobb futballrajongóinak Mekkájában, Buenos Airesben, ahol minden egészséges fiú a labdarúgásnak hódol, és abban a családban sem, ahol az apa, és valamennyi férfiszemély sikerrel kergette a labdát. Apám neves labdarúgó volt Buenos Airesben s bátyám is nagy sikerrel űzte ezt a sportot. Bátyám nagyon tehetséges játékos volt, egy lábtörés azonban befejezte karrierjét.

– Hogy mikor rúgtam először labdába, nem tudom. Talán akkor, amikor még beszélni sem tudtam. *Játszottam a grundokon*, kora reggeltől lámpafényig s 10–11 éves koromban már egy helyi kölyökcsapatba kerültem. Mi volt akkoriban az álmom? Ami minden buenosairesi gyereknek: bekerülni a hallatlanul népszerű, 65 000 tagot számláló River Plate klubba. Ez az álmom 15 éves koromban teljesült s 1944-ben, amikor 18 éves voltam, magamra húzhattam a River Plate mezét. Öt éven keresztül játszottam itt, rövidesen *argentin válogatott* is lettem s lassan-lassan szépen csengett a nevem a délamerikai futballvilágban.

– Mint a River Plate egyik ünnepelt játékosa sokat kerestem. A klubot imádó szurkolók nem fukarkodtak s jó játékom felett érzett örömüket anyagiakban is kifejezésre juttatták. 1949-ben nagyon megtetszett a játékom a bogotai Millionaros klubnak s olyan ajánlatot kaptam, amiért elhagytam szülővárosomat. *Három éven keresztül rúgtam Columbiában a labdát*, nagyon népszerű lettem s itt is többször bekerültem a válogatottba. 1952-ben csapatommal a spanyol Sevilla, illetve a Valenciennes ellen mérkőztünk. Nagyon kifuthatott a játék, mert ezután nem hagytak nyugodni a spanyolok s a legkülönbözőbb ajánlatokkal csábítgattak országukba. A két nagy rivális klub, az FC Barcelona és a Real Madrid versengett értem.

A Barcelona és a Real Madrid „Di Stefano vetélkedése" hatalmas port kevert fel. *Tömött dollárzacskókkal* érkeztek Bogotába a két spanyol klub képviselői. A Barcelonának elsőbbségi joga volt, de a labdarúgó világban „Mr Mindentudó" néven ismeretes Saporta – a Real Madrid titkára hatalmas „csillagászati számú" ajánlatával „megfúrta" a Barcelonát. Di Stefano már a spanyoloké volt, méghozzá egyszerre két klubbé. Mindkét csapat a magáénak tudta. Egymás között nem is tudták eldönteni az ügyet, végül is a FIFA-hoz fordultak. A zürichi FIFA iroda közbenjárásával salamoni megállapodást kötött a két rivális klub: a Barcelona és a Real Madrid egy-egy szezonra kapja meg Di Stefanot.

Az első „birtokos" a Barcelona lett. Di Stefano Kubala társaságában feltűnő érdeklődéssel fordult a spanyol borok felé. A két nagy labdarúgó szorgalmasan fogyasztgatta a litereket s ez meg is látszott a délamerikai csillag teljesítményén. A klub mecénásai úgy találták, hogy Di Stefano vételára nem áll arányban képességeivel s felajánlották a Real Madridnak, hogy egy summás összeg ellenében lemondanak jogukról. A madridiak örömmel állították ki a csekket s Di Stefano Madridba költözött. Az esetet követő első Real Madrid – Barcelona mérkőzésen *Alfredo alaposan megforgatta a kést* a barcelonai mecénások szívében: vezérletével 5 : 0-ra győzött a Real és ő 4 gólt lőtt.

– Ahogy a Madridhoz kerültem, mindjárt láttam, egy olyan csapat játékosa lettem, amely előtt hatalmas lehetőségek állnak. – folytatta Di Stefano. – Argentinában és Columbiában egészen más felfogásban játszottam, mint az

Ibériai félszigeten. Délamerikában egyénileg kell csillogni és máris megvan a siker. Spanyolországban már nem játszhattam magamnak, itt minden mozdulatommal a csapat érdekeit kellett szemelőtt tartanom. Ez is a helyes. Ez a kollektív játék segítette elő annyira fejlődésemet, hogy jelenleg olyan szép jelzőkkel illetik labdarúgó tudásomat. A Real Madrid néhány év alatt szinte csodát művelt. 21 *éve nem volt spanyol bajnok a Real,* amikor 1954-ben megszereztük a bajnoki címet s erre a következő évben rádupláztunk. Kétszer győztünk a Latin Kupában, kétszer az Európa Kupában, megnyertük a caracasi nagy nemzetközi tornát. Most arra készülünk, hogy ismét megnyerjük a spanyol bajnokságot (közben már meg is nyerték) és az Európa Kupát.

— Spanyolországban véglegesen megtaláltam a jövőmet. 8 éve nős vagyok. Madrid környékén van egy szép kis villám, ott élek feleségemmel és 3 gyermekemmel. A 6 éves Nanette, az 5 éves Silvana és a 2 éves Alfredo jelenti nekem a futballon kívül a világot. A kis Alfredot már most tanítom futballozni. Ez a csöpség legnagyobb örömömre már többször kéri a labdát, mint az édességet. Futballra áll a szeme és a lába is. Remélem követője lesz a családi hagyományoknak. Mit mondhatok még magamról? Hetenként öt alkalommal edzek, nagyon szeretek táncolni s az is legkedvesebb időtöltéseim közé tartozik, amikor családomat Mercédes autómon kocsikázni viszem.

— *Még három évig szeretnék játszani,* utána edző leszek. Már járok edzőképző iskolába s mire befejezem játékos pályafutásomat, meglesz a legmagasabb fokú vizsgám is. Mint edző is Spanyolországban akarok működni, innen már nem vándorlok tovább

Az „önéletrajz" ezzel végetért. Válaszát ezután néhány időszerű labdarúgó kérdésben kértük ki. A kérdések és a válaszok:

— Fejlődik, vagy egyhelyben topog a labdarúgó sport?

— Általánosságban fejlődésről lehet beszélni. Ma már nagy tudományos megalapozottsága van ennek a rendkívül népszerű sportágnak s ez jelentkezik eredményekben is. Szépségéből mintha egy kissé veszített volna a játék s világszerte kevés a gól. Véleményem szerint ezen a bajon — most ez a fejlődés útja — a játékosok atlétikus képzésével lehet elsősorban segíteni. *Rugalmasság, gyorsaság, kondició.* Ezekben kell fejlődniök a már technikai alapozottsággal rendelkező játékosoknak. Máskülönben csak technikával alulmaradnak az erőteljesebbekkel szemben. A lapos játék híve vagyok! Azt tartom, hogy a labdarúgónak elsősorban *feje belső részét* kell használnia, a külső részét ritkábban. Gondolkozni kell!

. Mi a helyzet a fiatal tehetségek tekintetében?

— Lehet, hogy elfogult vagyok, de azt tartom, *igazi futballisták a grundokon, a réteken születnek.* Az edző senkit sem tud megtanítani játszani, csak csiszolni tudja azt a képességet, amit a játékos kiskorában a gyerekek között, játék közben megszerzett. Régen sok volt a tér, rét, grund, ahol szinte gombamódra nőttek ki a tehetségek. Mindenütt nagy az építkezés, egyre kevesebb lesz a grund, a rét. A fiatal tehetségek születését az is gátolja — ezt nem panaszként mondom — hogy az egész világon nagy a tanulási vágy. Régen azt mondta az apa a fiának: futballozzál, csinálj karriert! Ma: tanulj, biztosíts magadnak ezen keresztül jövőt s ha van időd és kedved, akkor futballozzál. Nagyon örülnék, ha nagy labdarúgó lehetne a még 2 éves Alfredoból, de azt is akarom, hogy tanult ember legyen belőle. Hogy annyit futballozzon gyerekkorában, mint én tettem, kérdés, hogy lesz-e ideje?

— A jó futballhoz elengedhetetlen, hogy szeretni kell a játékot. Soha nem értem volna el a labdarúgásban oda, ahol most vagyok, ha csak a pénz érdekelt volna. *Szív nélkül kár is kimenni a pályára.* Szeretni kell a labdát, a szurkolókat, a játékostársakat. A heti öt edzésen és az egy bajnoki mérkőzésen kívül szivesen venném, ha egy rakétával odaszállítanának a buenosairesi grundokra s ott akármilyen rossz labdát püfölhetnék. Szivesen beállnák a gyerekek közé, csak egy kicsit már komikusan mutatna közöttük egy öregedő labda-rajongó.

— Mi a véleménye a világbajnokságról, kit tart esélyesnek, hiszen jól ismeri az európai és a délamerikai labdarúgást is?

— A 16-os döntőbe jutott országok válogatottjait nagyrészt jól ismerem. Hosszú éveket töltöttem Délamerikában s Európában sem vagyok új fiu. Favorit nincs! Négy évvel ezelőtt megvolt a nagy esélyes Magyarország személyében. Ma legalább 6–8 esélyes van. Argentináról, mint elsőszámú favoritról beszélnek. Nagyon szeretném, ha ők győznének, hiszen Argentinában születtem s a szivem egyik darabja most is ott van. Hibájuk, hogy eléggé haugulat emberek. Lehet, hogy meg sem lehet őket szorítani, lehet, hogy a leggyengébbtől kikapnak. Mindezek ellenére bízom bennük és a döntőbejutásukban is. *Az európaiak közül az angoloktól várok legtöbbet.* Vérveszteségeik ellenére kitűnő játékosanyaggal bírnak. Egy rendkívül fontos tényező, ami mellettük szól; nemcsak erőteljesen, keményen, gyorsan, játszanak hanem e fontos követelmények mellett feltudják vonultatni a legmagasabb technikai és taktikai képzettséget. Ha végignézzük a világ legjobb labdarúgó csapatait, ezek nem párosulnak mindenütt, sőt az angolokon kívül talán sehol sem. A németeknek nem sok esélyt adok. Láttam filmen a berni döntőt, akkor is hatalmas szerencsével nyertek. Tudom, a magyarok most nem valami jók, de nem véletlenül játszottak mindig komoly szerepet azokon a világbajnokságokon, amelyeken elindultak. A Szovjetunió, Jugoszlávia, Brazilia számíthat még sikerre játéktudása alapján.

— Ha a „világ szövetségi kapitánya" lenne, milyen csapatot állítana ki?

— Nehéz kérdés! Rengeteg jó labdarúgót ismerek a világ minden tájáról, nehéz közülük választani. Nem a jelenlegi, hanem az utóbbi évek formái alapján én így látnám a világ legjobb tizenegyét;

Carriso (argentin) — Andrade (uruguayi), Jonquet (francia), Santos (brazil) — Bozsik, Rossi (argentin) — Kopa (francia), Sivori (argentin), Hidegkúti, Puskás, Gento (spanyol).

Ezzel a beszélgetés végetért. Alfredo Di Stefano azzal búcsuzott, reméli a jövő évi Európa Kupa küzdelmek során ismét eljöhet Budapestre s akkor majd igyekszik igazi tudását megmutatni a magyar közönségnek.

Boskovics Jenő

Kik is azok a „keménykalaposok"?

Garine — Padilla, Sancho, Ussia — Caballero Roas, Silva — De Hohenlohe, Diaz, Alonso, Geresse, Cubas.

Tizenegy név, éppen egy labdarúgó csapat. Tizenkét hónap alatt világhírnévre tett szert ez az együttes, s bár a labdarúgás kedvelői hiába kutatnak emlékezetükben, még a legjáratosabbak sem találnak közöttük ismerős neveket.

Nem is találhatnak, hiszen a 11 név nem egy csapatot, hanem klubot alkot. Mégpedig a világhírű Hongó clubot, a Budapesten is járt fekete keménykalaposokat.

A klub 1957. április 25-én Manchesterben született. Ott játszott Európa Kupa elődöntő mérkőzést a Real Madrid s a fenti 11 spanyol szurkoló nagyon összebarátkozott. Ilyenkor mi sem természetesebb, klubot kell alakítani. Mivel pedig Manchesterben sok keménykalapot láttak, valamennyien vásároltak s azóta is abban jelennek meg kedvenceik mérkőzésén. Ott vannak a Real Madrid minden meccsén. Spanyolországban éppenúgy mint külföldön.

A jókedélyű Hongo club-beliek rajonganak kedvenc csapatukért. Jellemző példa erre Juan Padillának, a club titkárának esete.

Felesége gyermeket várt. Fiúért esedeztek s már előre eldöntötték, mi lesz a fiú neve. A klinika folyosóján Padilla izgatottan rohangált fel és alá. Amikor végre kinyilt az ajtó s az ápolónő közölte, hogy fia van, a forróvérű szenyor önfeledten ugrált örömében. Rövid percek múlva pedig ott hagyott csapot-papot, feleségét, az újszülöttet, a kórházat s mindenkit és mint egy félőrült rohant lefelé a lépcsőkön. Autójával „tűzoltósebességgel" száguldott a madridi utcákon. Hová? Nem a paphoz, nem a családhoz, hanem a Real Madrid klubba, beiratni az újszülöttet a tagok sorába.

Szenyor Padilla büszke a kétszeres Európa Kupa győztes Real Madridra, de legjobban arra, hogy fia már „30 perces korában" klubtagsággal dicsekedhetett.

A jókedélyű keménykalaposok Budapesten is nagy sikert arattak. Nagyobbat, mint kedvenc csapatuk.

Captain Grand et Co.

A táncoslábú középcsatár esete

Fenti társaság második felét — az & Co.-t — mi jelentettük négyen. Nachtigall mester, aki egy verkli kurblija mellett kereste meg a mindennapi félliter vörösét, Docteur Juris, az ősjogász, aki üres óráiban légyfogót árult egy bőröndből, Bunkó, a boxoló, aki a ringben ütötte agyon ráérő idejét meg az ellenfeleit, meg persze jómagam, sorok írója, akinek a Nobel díjhoz már mindene megvolt: papír, ceruza... csak még a kiadó hiányzott. Mi természetesen csak csendestársak voltunk ennél a cégnél, főnökünk, Captain Grand mellett amúgysem juthattunk volna szóhoz. A mi feladatunk csak annyi volt, hogy a gazdát végighallgassuk, aztán kifizessük az italát. Captain Grandnak ugyanis egyetlen grandja volt csupán és azt is a nevében viselte. Viszont csodálatos történeteket tudott, amelyek értékét a mi szemünkben csak emelte az a körülmény, hogy még az ellenkezőjük sem lehetett igaz.

Aznap délután is a Kerge Fácán füstmarta ivójában üldögéltünk. Captain Grand meglötyögtette poharát, leöntötte a gégéjén, keserűen nézett körül és megköszörülte a torkát. Én elővettem a ceruzámat. Nem is hiába.

— Minden idők legnagyobb labdarúgójával a barbadosi városi börtön rácsai között hozott össze a jó szerencse — kezdte a kapitány. Akkoriban kókuszdiót, kokaint és labdarúgót hajóztam a középamerikai szigetek között és ezért egy nyomott kedélyű bíró eléggé el nem ítélhető módon elitélt. Pepével egy hallgatag, kávébarna fiúval kerültem egy cellába, aki csak este szólalt meg, mikor az árnyak már bekúsztak kis odunkba s az utcán már kurjongatni kezdtek a boldog részegek.

— Juanita, Juanita — sóhajtozta ilyenkor és én megkérdeztem:

— Szép lány?

— Volt! — Pepe csak ennyit felelt, de én ebből is értettem.

Vasárnap a börtön csapata bajnoki mérkőzést játszott a helybeli mária kongregáció tizenegyével és Pepe úgy szökdécselt a csatársor közepén, mint egy primaballerina. Gólokat húzott elő a cipőjéből, mintha egy bűvész produkálná magát cilinderével és a házinyulakkal. Tizenkét gólt lőtt s én rögtön tudtam, hogy életem legnagyobb játékosával — s mi több! — életem legnagyobb üzletével állok szemközt. Tervem két részből állt. Egy: az éjjel megszöktetem Pepét. Kettő: milliókat keresek rajta. Tervem második része kellemesnek, az első pedig kínosnak tűnt. El sem tudjátok képzelni milyen nehéz a szökés egy középamerikai börtönből. Kártyázni hívtam a börtönőrt és el kellett nyernem a puskáját, a köpenyét, a derékszíjját és a lányát, mire hajlandó volt a börtön kulcsait is feltenni. Mindegy, hajnalra már hajóm, a büszke „Vasamsincs" fedélzetén ültem Pepével és a jó bárka teljes gőzzel repített bennünket a korlátlan lehetőségek földje, Európa felé. Szóval tartottam Pepét. Színes szavakkal vázoltam jövőjét, a pénzt, a gazdagságot, a nőket, de ő egyre csak ezt suttogta:

— Juanita, Juanita.

Egészséges embernek megfekszi a gyomrát az ilyesmi, kabinomba mentem hát, hogy üdítő álomba merüljek, mely kizárólag a tiszta szívűek, jó lelkiismeretűek ajándéka. A szalmazsákon fehér alak feküdt, kisértetiesen hatott a félhomályban. Csípőmhöz kaptam s ekkor megszólalt az idegen:

— Ne lőjj. Nem tudok élni nélküled.

Manuela. A börtönőr lánya. Róla teljesen megfeledkeztem. Ördög és pokol. Inkább szállítok egy rakomány dinamitot, kétezer bruttóregiszter tonna nitroglicerint, mint egy csinos lányt. Mert csinos volt a kis némber, az tagadhatatlan. Micsoda? És, hogy nem tud élni nélkülem? Ördög vitte volna a szépségemet, a nemes arcélemet és a boltozatos homlokomat. Egy őrült labdarúgó és egy szerelmes lány a hajón. Ebből mi lesz?

Pokol volt az a két hét. Manuela epekedett, sóhajtozott, majd fenyegetőzött. Hogy kést döf a hátamba, elnyiszálja a gégémet. De én szilárd voltam. Inkább egy kés a hátamba, mint egy asszony a nyakamba. Csonttá aszalódva érkeztem Southamptonba, a szájam szögletében bohócként ugrált egy izom. Mr. Goodfornothing, a legnagyobb angol klub vezérigazgatója jött a hajóra, idejében értesítettem az üzletről:

— Well, well, hát hol az a fickó? — kérdezte.

— Kérem ... annak a fickónak — ahogy ön nevezi — egy kis szépséghibája van.

— Szépséghiba? Miféle szépséghiba? Sánta? Féllábú?

— Uram ... vegye le a cilinderét, ha azokról a lábakról beszél. Két ilyen láb nem szaladgált még az ön hagyományosan angol gyepszőnyegén. Hanem a papírjai nincsenek rendben.

— Bah... papírok. Jegyezze meg magának mister... mister... izé... hogy nálunk papírért még papírt is kaphat. Már természetesen ilyenfajta papírért... vessen egy pillantást az én kis történelmi arcképcsarnokomra.

Elővette a tárcáját, csak úgy dagadozott az ezerfontos bankjegyektől, amelyek oldalán tudvalevőleg Victoria királyné arcképét látni. A szivem elolvadt, mint ginben a cukor, úgy éreztem magam, mint barackvirág a tavaszi fuvalomban.

— Látom uram — suttogtam — ön igazi szakértője ennek a sportágnak. Jöjjön, átadom az árut.

Végigkutattuk a hajót, de Pepét sehol sem találtuk. Megszökött. Hát látjátok, ez volt életem legszerencsésebb üzlete.

A kapitány újabb abszintot rendelt, mi pedig megkövülten meredtünk egymásra. Nachtigall, a verklis találta meg először a szavát:

— De... de kapitány... hiszen az üzletből nem lett semmi. Hiszen Pepe megszökött.

A kapitány bosszúsan csettintett nyelvével és leplezetlen unndorral nézett végig rajtunk:

— Látjátok, milyen maflák vagytok. Jó, jó ...megszökött ... de Manuélát is magával vitte ...

Peterdi Pál

A LABDARÚGÁS évfordulónaptára

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: *Pánczél Lajos*

MÁJUS

1 A felszabadulás utáni első szabad május elsején, *1945*-ben a hatalmas tömegben ott meneteltek a magyar labdarúgók is. A fasizmus kiterjesztette csápjait a sportéletre is, száműzte a demokratikus érzelmű sportembereket, megszüntetett és átszervezett régi, nagymultú egyesületeket és a magyar labdarúgásnak olyan kitünőségeit gyilkolta meg, mint Tóth-Potya István, Kertész Géza, Braun József. 1945. május elsején a sportolók népes seregében a labdarúgók is boldogan ünnepeltek.

2 Ha egyszer megmintázzák a lelkes futballista szobrát, modellnek az MTK egykori híres játékosát, Kertész II Vilmost választhatja a művész. Kertész II minden mérkőzést páratlan lelkesedéssel küzdött végig, egyszer még törött karral se lehetett leparancsolni a pályáról. A meggypiros mezt *1909*-ben ezen a napon öltötte először magára, s összesen negyvenhétszer volt válogatott. Első szereplésekor győzött a magyar csapat először Bécsben, 4 : 3 (3 : 2) arányban.

3 A múlt század utolsó éveiben vert gyökeret Magyarországon a labdarúgás és az úttörő BTC után mind több egyesület alakult. Megmutatkozott az érdeklődés Budapest egyik legnagyobb kerületében, a Ferencvárosban is, ahol *1899*-ben ezen a napon mondták ki a Ferencvárosi Torna Club megalakulását Tolnay Lajos országgyűlési képviselő díszelnöksége és Springer Ferenc elnöklése alatt. Akkor vetették el a magot, amelyből a zöldfehérek hatalmas táború és sok sikert aratott együttese kifejlődött.

4 *1949*-ben tragikus szerencsétlenség történt ezen a napon. Az olasz labdarúgás többszörös bajnokcsapata, az FC Torino repülőgépe Portugáliából hazatérőben közvetlen Torino mellett lezuhant és a gép valamennyi utasa elpusztult. Az áldozatok között voltak olyan kiemelkedő játékosok is, mint BaciGalupo, Loik, Monti, két magyar sportember is életét vesztette a szerencsétlenségnél: Egri Ernő, a Vasas volt játékosa, aki Olaszországban edzősködött és a Pesten, majd Pozsonyban játszó Schubert.

5 Érdekes mérkőzés zajlott le e napon *1918*-ban az Üllői úti pályán. A Schlosser átlépéséből keletkezett ellentétek elsimítása után ekkor találkozott hosszú szünet után először az MTK és az FTC. A mérkőzés a kékfehérek 3:0 arányú győzelmét hozta. Feltünt, hogy az MTK-ban Ortvay játszott balbekket, Barna jobbszélsőt, az FTC-ben Virág balfedezetet. E három névvel akkoriban Orth, Braun és Blum nevét próbálták megmagyarosítani.

6 A magyar labdarúgás egyik legrokonszenvesebb egyénisége Takács II. József *1923*-ban ezen a napon volt először válogatott. Az osztrákokkal játszottunk, s 1 : 0 arányban vereséget szenvedtünk, de a „kis Taki" játéka nem keltett csalódást. Első válogatottságát még sok követte: 1923 és 1933 között harminckétszer képviselte a magyar szineket. A magyar labdarúgás egyik legeredményesebb csatára, egyik legsportszerűbb játékosa volt.

7 „A hét tizenegye" — mindig érdekes olvasmány egy-egy bajnoki forduló után, — lapozzunk vissza hát *1945*-re, a felszabadulás után újjáéledt magyar labdarúgás egy bajnoki vasárnapjára, amikor a kritikus a következő játékosokból állította össze „a hét tizenegyét" Csintalan (MTK), — Polgár (MTK), Pósa (Vasas) — Füzesi (Csepel), Tóth Lajos (Vasas), Pápai (Vasas) — Illovszky (Vasas), Bosánszky (MTK), Keszthelyi (Csepel), Puskás (Kispest), Herédi (Kispest).

8 *1953*-ban ezen a napon sajtóbemutatót rendeztek az épülő Népstadion megtekintésére. Hatalmas ütemben folyt a munka, hogy mielőbb felavathassák a magyar sport legnagyobb létesítményét. Akik megjelentek már lenyügözve láthatták a magyar sport fellegvárának rendkívüli arányait. Pedig akkor még „csak" 78 000 nézőre méretezték a stadion nézőterét, amit később, „menetközben" növelték meg.

9 A magyar labdarúgás őskorának nevezetes dátuma *1897* május 9. e, amikor a Millenáris pályán először zajlott le nyilvános labdarúgó mérkőzés. A BTC két csapatának találkozásából az első csapat került ki győztesként 5 : 0 arányban. Összeállításuk ez volt Réthy — Klebersberg, Bauer — Pesky, Harsády, Iszer — Ray, Hajós, Kakas, Gillemot, Szűcs. A legyőzött csapat pedig Weisz — Panny, Paletta — Coray, Jezsek, Sturza I, — Stobbe, Lindner, Sturza II., Malaky J. Papp.

10 Labdarúgásunk mindenkor tanítómesterének ismerte el az angol futballt, éppen ezért jelentős *1934* május 10.-e, amikor a magyar válogatottnak először sikerült legyőzni a mestereket. Az Üllői úti pályán volt a mérkőzés, amelyet a magyar csapat szép és érdekes küzdelemben 2 : 1 arányban nyert meg. A győzelmet a következő csapat vívta ki: Háda — Vágó, Sternberg — Szalai, Szűcs, Lázár — Rökk, Avar, Sárosi, Toldi, Kemény.

11 Fekete dátuma a magyar futballnak ez a nap, mert *1930*-ban Európa Kupa mérkőzésen Budapesten 5 : 0 arányú vereséget szenvedtünk az olaszoktól. Az EK sorsa függött ettől a mérkőzéstől, kezünkben volt a lehetőség, hogy nyerhessünk, élveztük a hazai pálya előnyét is, a rossz csapatösszeállítás és a helytelen játékfelfogás azonban megfosztotta a magyar labdarúgást a remélt diadaltól. Az EK-át Olaszország nyerte!

12 Budapesten mérkőzött ezen a napon *1918*-ban a magyar és a svájci válogatott. A két nemzet találkozásai közül egyik legérdekesebb mérkőzés volt. 0 : 0-ás félidő után a magyar csapat 2 : 1 arányban győzött. A vezetést a svájciak szerezték meg Huber góljával, Schaffer egyenlített és Schlosser gólja jelentette a győzelmet. Csapatunk így állt fel: Varga — Stark, Wiener — Kertész II., Ging, Deutsch — Nemes, Hőnich, Schaffer, Schlosser, Szabó.

13 Igen érdekes eredmény született *1945*-ben ezen a napon a bajnoki fordulóban. A Csepel 13 : 0 (8 : 0) arányban győzte le egyenrangúnak tartott ellenfelét, a Kispestet. A Csepel így állt fel: Tihanyi — Rédei, Szabadkai, — Füzesi, Csurgó, Rákosi — Szentesi, Kaczor, Keszthelyi, Marosvári, Gáti. A Kispest, amelynek csapatában olyan játékosok szerepeltek, mint Olajkár I, Herédi, Bozsik, Lovász, Egresi, Nemes, Mészáros, Puskás, Nyers — tehetetlen volt a megtáltosodott csepeliekkel szemben.

14 Krakóban találkozott ezen a napon *1922*-ben a magyar és a lengyel labdarúgóválogatott. A mérkőzés 3 : 0 arányú magyar győzelmet hozott. Válogatottunkban nem a nagy egyesületek csillagai domináltak, hanem szóhoz jutottak a kisebb egyesületek játékosai is. Igy a gólokat Seiden, az UTSE csatára és Solti, a Szegedi AK balszélsője rúgta, aki egyidőben a legjobb volt ezen a poszton és többször szerepelt a nagyválogatottban.

15 Nagy reménységekkel indult *1924*-ben a magyar labdarúgó válogatott a párizsi olimpiára. Az olaszok ellen Budapesten kivívott 7 : 1-es győzelmünkkel a futball olimpia esélyesei közé léptünk. Utközben azonban Zürichben 4 : 2 arányú vereséget szenvedtünk a svájci együttestől. Az egykori kritikák nem azt vették észre, hogy Svájc csapata kitünő volt — amit később olimpiai második helyezése is igazolt-, hanem naivul azzal védekeztek, hogy a zürichi pályán — túlmagas volt a fű...

16 *1953*-ban ezen a napon rendezték meg a nagymultú MTK pálya újjáépítésének bemutatóját. Ugyanakkor, amikor a Népstadion épülőben volt, nem

feledkeztek meg arról sem, hogy további korszerű pályák is rendelkezésre álljanak. A második világháborúban feldúlt, megsérült MTK pálya megifjodva várta a bemutatót: 104 méter hosszú fedett beton lelátót építettek a 40 000 néző befogadására alkalmas sporttelepen.

17 Rómában *1953*-ban ezen a napon találkozott az olasz és a magyar labdarúgó válogatott. A magyar csapat negyedszázadon át nem tudott győzni az olaszok ellen. A varázs a helsinki olimpián tört meg, s folytatódott Rómában, ahol 3 : 0 arányban győztünk. Mérkőzés után Beretta olasz szövetségi kapitány így nyilatkozott „Életemben nem láttam még ilyen kitűnően játszó együttest. Játékosainak tudása a legmagasabb fokot eléri."

18 *1952*-ben Budapesten ezen a napon láttuk vendégül a Német Demokratikus Köztársaság válogatott együttesét, amelyet a magyar csapat 5 : 0 (2 : 0) arányban győzött le. Grosics — Buzánszky, Börzsei, Lantos — Bozsik, Zakariás — Sándor, Hidegkúti, Szusza, Puskás, Czibor összeállításban játszott a magyar csapat." Biztos fölénnyel győzött ugyan, de játéka még sem volt megnyugtató" — állapította meg a kritika.

19 Jelentős dátuma a labdarúgó életnek *1907* május 19.-e. Ezen a napon döntött a FIFA, a labdarúgó szövetségek legfőbb szervezete Amsterdamban tartott ülésén a magyar szövetség, az MLSz elismeréséről és felvételéről. A magyar szövetségnek nagy harcot kellett vívnia ezért, mert Magyarországot sokáig nem akarták önálló államként elismerni, csak mint az Osztrák-Magyar Monarchia „beltagját." Sportdiplomáciánk azonban legyűrte az ellenállást.

20 Az *1934*-ben az Olaszországnak juttatott labdarúgó világbajnokság ra Magyarország is benevezett és válogatottunk ezen a napon indult útnak. Fáradt, kimerült, a bajnoki küzdelmekben agyonhajszolt játékosok szálltak vonatra, még három nappal előbb is kemény bajnoki mérkőzéseket játszottak. Növelte a rossz hangulatot az is, hogy a válogatottat előkészítő Tóth-Potya Istvánt, az edzőt „költségkimélésből" nem vitték magukkal. Rossz előjelekkel indult útnak a csapat, nem is termett számára babér.

21 Tanulságos vereség született ezen a napon *1925*-ben, Budapesten. Belgium futballválogatottja látogatott el és a magyar csapat félvállról vette ellenfelét. Még akkor sem eszmélt fel, amikor a belgák az első félidőben 1 : 0-ra vezettek. A játék második felében a vendégcsapat még két gólt szerzett, a magyar csapat csak Jeny révén tudott szépíteni. 3 : 1 arányban vereséget szenvedtünk, tanulság: az ellenfelet sohasem szabad lebecsülni.

22 Londonban, az Angol Magyar Baráti Társaság rendezésében *1953*-ban e napon nyílt meg a magyar sportkiállítás, amelyet a megnyitás napjától a nyitvatartás egész ideje alatt hatalmas tömegek látogattak és nagy elismeréssel adóztak az érdekesen, szinesen összeállított kiállításnak, amely hangsúlyozottan mutatta be a magyar labdarúgás multját, fejlődését és felsorakoztatta a sikereit kifejező dokumentumokat is.

23 *1954*-ben ezen a napon került sor Budapesten a világszenzációt keltett 6 : 3-as londoni magyar győzelem visszavágójára. A Népstadion közönsége nagy szeretettel fogadta az angol vendégeket. A magyar csapat ezúttal is ellenállhatatlan volt. Pompás játékával bebizonyította, hogy a Londonban elért nagy győzelme nem véletlen volt, mert idehaza még nagyobb — 7 : 1 arányú — újabb diadalt aratott.

24 A magyar válogatott *1952*-ben ezen a napon Moszkvában szerepelt. A helsinki olimpiára készülődő együttesünk a szovjet válogatottal csaknem egyenrangú moszkvai válogatottal mérte össze erejét. A találkozás 1 : 1 arányban végződött. Az első félidőben, Bobrov, a nagyszerű középcsatár góljával a moszkvaiak vezettek, a magyar csapat a Szusza helyére beálló Palotás révén egyenlített. Fölényünket azonban a második félidő 30., 31. és 32. percében három egymást követő kapufalövés jellemezte.

25 Amíg a nagyválogatott Moszkvában járt, ahol az 1 : 1-es mérkőzés után második mérkőzésén 2 : 1 arányú vereséget szenvedett, *1952*-ben ezen a napon idehaza Bulgáriával játszottunk 1 : 1 arányban. Félidőben a bolgárok vezettek, a második félidő 30. percében Szilágyi I. egyenlített. Verejtékes mérkőzés volt, a kritika szerint „A közelharcban többnyire alulmaradtunk, támadásaink sok húzásból épültek fel."

26 Nevezetes dátum: *1911*-ben ezen a napon alakult meg a Vas- és Fémmunkások Sport Clubja, népszerű nevén a Vasas, amely azóta annyi dicsőséget szerzett. Az alakulás főmozgatója Reiner Sándor volt, aki aztán évtizedeken át rosszban-jóban hűségesen kitartott a piroskékek mellett. A klubtagok sportolási lehetőségét a vasmunkások összeadott krajcárjai teremtették meg. A Vasas a IV. osztályban kezdte, innen került mind feljebb, s az utóbbi években nemcsak bajnokságot, hanem kétszer Középeurópai Kupát is nyert. Legutóbb kitűnően szerepelt a bajnokcsapatok Európa Kupájában is.

27 A felszabadulás után *1945*-ben e napon került sor az új bajnokság egyik érdekes mérkőzésére. Az Ujpest és a Csepel találkozott: két bajnokjelölt. Az Ujpest már az első félidőben megszerezte a vezetést Szusza (2) és Várnai góljaival, a Csepel Kaczor és Szentesi révén csak szépíteni tudott. Igy 3 : 2-es győzelmével a lilafehérek kerültek a bajnokság élére.

28 A magyar labdarúgócsapat *1935*-ben gyors egymásutánban három mérkőzést játszott. Április 7.-én Svájcban 6 : 2 arányban súlyos vereséget szenvedett, alig egy hónap múlva azonban Ausztriát 6 : 3-ra legyőzte s ez megint elbizakodottá tette a játékosokat. Egy héttel később, ezen a napon Párizsban szerepeltek. A nagy nevekből álló együttes — Sárosi, Cseh, Titkos, Lázár stb. — ezúttal erőtlenül pepecselt. A franciák viszont lendületesen játszottak és 2 : 0-ra győztek.

29 Az *1924*-es párizsi olimpián az első akadályt még könnyen vettük: Lengyelországot 5 : 0 arányban legyőztük, hogy aztán ezen a napon Egyiptom „sötét" együttesétől 3 :0 arányú megdöbbentő vereséget szenvedjünk. Az egy hónap előtti, olaszok feletti 7 : 1-es győzelem részesei közül hírmondó is alig maradt a csapatban. Külföldről hazahozatott másodvonalbeli renegátokkal tűzdelték meg az együttest, mellőztek érdemes, kitűnő játékosokat. Emellett felforgatott összeállítás, s igen gyengeképességű kapus volt még az okozója a párizsi vereségnek, amit idehaza példátlan tömegfelháborodás és hatalmas tüntetés kísért.

30 Az angol ligacsapatok a bajnokság befejezése után szívesen látogattak el a kontinensre. Ezek a kirándulások eleinte könnyű győzelmeket jelentettek, később azonban, hogy megizmosodott a kontinens labdarúgása, meglepetések születtek. Ilyen adódott *1929*-ben ezen a napon, amikor a Newcastle United látogatott el Budapestre és a magyar profiválogatottól 4 : 1 arányú súlyos vereséget szenvedett.

31 *1945*-ben ezen a napon került sor újra az örök rangadóra az FTC és az MTK találkozására. A fasizmus utolsó éveiben az MTK-át feloszlatták, s így a nagymultú kékfehér csapat 1945 tavaszán szinte a semmiből szervezte meg újcsapatát. Ezen a napon ez volt az együttese: Csintalan — Polgár, Biró — Urhegyi, Kovács I., Megyeri — Markos Bosánszky, Palatinus, Sebes, Harmath. Nagy meglepetésre Palatinus góljával a kékfehérek győztek 1 : 0 arányban, pedig az FTC-ben sok „nagyágyú" volt: Csikós — Rudas, Ónody — Sárosi III., Sárosi dr., Lakat — Sipos, Gyulai, Mike, Kubala, Nagy.

ITT A NYÁR...

Nemzetközi FIGYELŐ

Dicséretek a csehszlovákokról.

Európai szakkörökben még a prágai csehszlovák-német erőpróba előtt sok dicsérő vélemény hangzott el a csehszlovák labdarúgás jelenlegi helyzetéről. Először a keletnémet, majd a walesi sajtó állapította meg, hogy északi szomszédaink válogatott csapata a világbajnoki selejtezőkön valóban meggyőző teljesítményt nyújtott. Később Herberger, nyugatnémet állami edző és Pozzo volt olasz szövetségi kapitány (akinek vezérlete alatt az „azurrik" két világbajnokságot és egy olympiai bajnokságot nyertek), nyilatkozott igen elismerően a csehszlovák labdarúgásról.

A nyugatnémet válogatott Prágában elszenvedett veresége után a nyugatnémet szakemberek is elismerték, hogy a csehszlovákok megérdemelten nyerték meg ezt az erőpróbát 3 : 2-re, ezáltal megszakítva a legutóbbi német győzelmi sorozatot. Pozzo megállapította, hogy a csehszlovákok a legjobb úton haladnak, hogy éppen a világbajnoki tornán hódítsák vissza a nyugat németek, argentinok és észak-irek elleni mérkőzéseken a világfutballban elfoglalt egykori előkelő pozíciójukat. Pozzo szerint méltányolni kell azt a jelentős fejlődést, amelyet a csehszlovák futballsport újjáépítése és átszervezése után, az elmúlt években elért. Majd hozzátette: „Jogosan várható el további fejlődés a csehszlovák tizenegytől, mert a csapat tagjainak nagyszerű a taktikai érzéke, a fizikuma és a technikai követelményeknek — a még javításra szoruló kapuralövésen kívül — szintén csaknem minden tekintetben megfelelnek."

És a nyugatnémetek?

A németeket, ez sajtójukból kiderül, nem nagyon keserítette el tartalékos csapatuknak Prágában elszenvedett kis gólarányú veresége. A jól bevált védelem, amely négy mérkőzést úszott meg kapott gól nélkül, csak a belgák elleni brüsszeli meccsen ingott meg, de itt is csak időlegesen a játék elején.

Viszont annál imponálóbb teljesítményt nyújtott a bírálók egybehangzó véleménye szerint a spanyolok ellen. Kubalát és Di Stefánót semlegesíteni: mindenesetre komoly teljesítmény volt.

Ismeretes, hogy a fent említett mindkét meccset 2 : 0-ra nyerte meg a nyugatnémet válogatott, ami bizonyítja a nyugatnémet közvetlen védelem erősségét.

A világbajnokságot védő nyugatnémeteknek fedezeteikkel sincsenek gondjaik. Eckelt és a világklasszisnak számító Szymaniakot a legnehezebb feladatok megoldására is képesnek tartják. Annál nagyobb gondot okoz Herbergernek olyan támadólánc felállítása, amely a csapat többi részeivel, klasszis tekintetében egyenrangú legyen. A nyugatnémet állami edző nem titkolja, hogy az 1954. évi világbajnoki tornán győztes együttesében szerepelt csatárok közül hármat szeretne Svédországban is játszatni. Ezek: *Rahn*, a lendületes és veszélyes jobbszélső, aki a berni VB-döntőn a győztes gólt rúgta Grosics hálójába — a dirigens *Fritz Walter*, aki a belső csatársor bármelyik posztján érvényre juttathatná irányító képességeit és végül *Schäfer*, aki ma a szélről a balösszekötő helyére húzódott be és ott szerepel nagy sikerrel. Persze, még korántsem bizonyos, hogy Herbergernek ez az elgondolása realizálható lesz-e, hiszen a legutóbbi VB óta a „svájci garnitúra" tagjai négy évvel öregebbek lettek.

A középcsatár posztjának második jelöltje a nagy átütőképességű gólzsák *Kelbassa*, a bajnok Borussia-Dortmund egyik erőssége. A balszélen a fürge és lendületes *Vollmar* áll éles versenyben a válogatottban az utóbbi időben igen jó teljesítményeket nyújtott *Cieslarczykkal*. A jobbszélen *Klodt*, a Schalke kitűnő játékosa, épp úgy mint a jobbösszekötőben a dortmundi *Schmitt* is komoly jelöltjei a nyugatnémet tizenegynek.

Szóval a nyugatnémeteknél is a

Manchester United—Fulham 5 : 3 angol kupa elődöntő, Webster a Manchester United jobbszélsője (sötét mezben) harcol a labdáért Stapletonnal a Fulham középfedezetével

Ugyancsak a Manchester United—Fulham mérkőzésről: Alex Dawson, a Manchester United középcsatára, aki mint a mezőny legjobbja három gólt rúgott. Itt is éppen kapura lő

csatársor megfelelő összetétele jelenti a főgondot, mert a világbajnoki tornán nemcsak kiemelkedő fizikumra és erőnlétre lesz szükség, hanem olyan képzett csatárokra, akik acélkemény és gyors védelmekkel szemben is eredményesen tudják felvenni a küzdelmet.

A nyugatnémet szakkörök különben elég higgadtan ítélik meg a helyzetet és koránt sem veszik biztosra a német együttes továbbjutását a világbajnoki torna elődöntőjébe.

Említsük itt még meg a „Hamburger Bild" című lapnak a prágai csehszlovák-nyugatnémet mérkőzésről írt kritikájából a következő jellemző részletet: „Blöff játék volt, pokercsata, melyben a partnerek nem fedték fel kártyáikat. Minthogy június 11-én Svédországban szembekerül egymással a két együttes, kézenfekvő volt, hogy valódi erejét mindkét fél igyekezett eltitkolni."

Kilencen a labdáért

Nem mindennapos jelenet a Milan—Alessandria olasz bajnoki mérkőzésről

Di Stefano, „a törpe"

Német labdarúgó körökben egyébként változatlanul nagy a felháborodás *Di Stefano ellen* a nyugatnémet spanyol meccs után tett nyilatkozata miatt. A madridiak argentin sztárja ugyanis német ujságírók szerint többek között kijelentette, hogy jól ismeri honfitársait, az argentinokat és csak annyit mondhat: ha ellenük is olyan kíméletlenül fog játszani a német védelem, mint legutóbb a spanyolok ellen, úgy az argentin csapat *le fog vonulni a pályáról*. Erre a nyilatkozatra vezethető vissza egyik német képes sportlapnak az a megállapítása is, hogy „Di Stefano, akit nagy sportemberként fogadtak Németországban, rossz vesztőnek és sportszerűség szempontjából *„törpének"* bizonyult.

Becsúszó szerelés, — óh!

A Di Stefano féle nyilatkozat nagyon felkavarta a szakkörök nyugalmát,(nemcsak Nyugatnémetországban), s az eddiginél erőteljesebben vetik fel a kérdést vajjon tényleg szabályellenesnek minősíthető-e a nyugatnémet védelem játékmodora?

A viták középpontjában a becsúszó szerelés néven ismert védekező mód áll. Erről még a vezető bírói körökben is, úgylátszik, nem egységes a felfogás. Míg az angol Ellis a nyugat német—spanyol meccsen megengedte és nem kifogásolta a német védelem részéről a becsúszó szerelés alkalmazását — addig Prágában a kiváló szovjet játékvezető Latüsev szabálytalannak minősítette és lefújta.

Állást foglaltak a vitában az osztrákok is, akik arra hivatkoznak, hogy nekik is volt egy válogatott hátvédjük — a népszerű *Sesta* —, aki gyakran alkalmazta a becsúszó szerelést. Őt is hol lefújták a bírók, hol nem. Az osztrákok egyik volt híressége, a Rapid egykori középfedezete *Smistik* szerint a becsúszó szerelés nem felel meg teljesen a szabályoknak, még akkor sem, ha az azt alkalmazó hátvéd a labdát érinti előbb mint a játékost. Bár ilyenkor nem minősíthető az akció fault-nak, de így is a szabályok által tiltott *„zárás"* esetével állunk szemben. Igy nyilatkozott a volt válogatott osztrák középfedezet.

„Vajjon mi lesz Svédországban, ha a védekezésnek ezt a módját még a nemzetközi játékvezetők is különféleképpen értelmezik? — kérdik az osztrákok, akiknek előre is borsódzik a hátuk ha a sokat vitatott szabállyal kapcsolatban a VB-tornán esetleg előállható bonyodalmakra gondolnak...

Mi van a spanyol válogatottal?

A spanyol labdarúgó táborban olyan letört hangulat uralkodik, mint amilyen néhány hónappal ezelőtt az olasz futballhívők között volt tapasztalható. A spanyolok a VB-selejtezők folyamán elvéreztek, utána a franciák ellen elért 2 : 2-s párisi döntetlen és a németektől elszenvedett 0 : 2-s vereség, de még a madridi keserves 1 : 0-ás győzelem a portugálok ellen sem volt alkalmas arra, hogy a futballrajongók elkeseredettségét eloszlassa. (Némi csekély gyógyítóírt szolgáltat viszont a Real Madrid jó szereplése az Európa Kupában).

A szövetségi kapitányt heves támadások érték, szemére vetik, hogy a válogatottban erőlteti a belső csatárjátékot; azonkívül azt is helyteleníti a szaksajtó, hogy a szövetségi kapitány a spanyol együttest *külföldi játékosokra építi fel*, ami a hazai tehetségek kibontakozását gátolja és jogosan elkedvetleníti. Sokan állítják, hogy az illetékeseket érő támadások nem annyira előrelátó szemléletből, hanem inkább a sikertelenség felett érzett csalódásból fakadnak. De mi történne, ha a szövetségi kapitány, vagy annak utóda, ki merné hagyni Di Stefanót, Kubalát és társait a válogatottból? Olyan vihar törne ki, hogy ahhoz képest a jelenlegi támadások lágy tavaszi zefírként hatnának, — mondják az ellentáborban.

Találni a bírálók között olyanokat is, akik szerint helytelen volt a spanyol válogatottat a VB-re felkészülő francia és nyugatnémet válogatottakkal szemben edzőpartnerként szerepeltetni. Ilyen mérkőzéseken az ellenfélnek nincs nagy presztizs kockázata. Mert ha veszít, arra hivatkozhat, hogy a vereséget egy „kísérleti" csapat szenvedte el. Viszont, ha a spanyol csapat kap ki egy ilyen előkészítő mérkőzésen, akkor hírneve még jobban szenved ezáltal.

Szóval a spanyol futballkörökben nehezen csillapodik le a nyomott hangulat, de a legközelebbi jó játék és komoly siker biztosan helyreállítja majd az ottani labdarúgó-rajongók kissé megingott lelki egyensúlyát.

Délamerikai egyveleg

Brazíliában a holtszezon alatt alig foglalkoztak a bajnoki tornával, de most már némi élet uralkodik a pályákon és a szövetségben. És talán nemsokára megoldódik a szövetségi edző-válság is. Sem *Flavio Costa*, sem *Zeze Moreira*, a két legnevesebb brazil szakember nem vállalta a válogatott csapat edzői feladatkörét. Costának még nem felejtette el a közvélemény, hogy 1950-ben az Uruguay elleni döntőt a nagy favorit Brazília elvesztette és így elesett a világbajnoki címtől. Costa viszont nem felejtette el, hogy annakidején milyen — szerinte igazságtalan — támadásokban volt része és ezért nem vállalja most a felajánlott tisztséget.

Moreira pedig az 1954-es svájci VB után került hasonló helyzetbe amikor a brazil csapat a magyar válogatottól elszenvedett veresége folytán kiesett a Rimet-Kupa küzdelmeiből. Keserűen jegyzi meg most Moreira: „Minden egyes hajszálam, amely még megmaradt fejemen, azt tanácsolja nekem, ne kövessem el még egyszer azt a hibát, hogy a szövetségi edzői fukneiót elvállaljam."

Igy végülis szükségmegoldásra fog sor kerülni.

A brazilok egyik fő problémája ma is a Sao Paulo és a Rio éles rivalizálása, mely a két metropolis labdarúgótársadalma között szinte ellenségessé teszi a viszonyt. Ez nehezíti meg a válogatott csapat egységének biztosítását is.

Különben az a vélemény alakult ki a brazil bírálók között, — ami a már eddig is meg jelent, a VB-vel foglalkozó cikkekből megállapítható —, hogy Svájcban a magyarok ellen helytelen taktikája miatt vesztett a brazil tizenegy, mert a védekezésre fektette a fősúlyt. Ebből most le akarják vonni a tanulságokat és a svédországi tornán, az argentinokhoz hasonlóan, *elsősorban gólratörő játék* folytatását ajánlják a szakírók a brazil illetékeseknek.

57 kilós középcsatár

A brazil válogatott próbameccsein szerepelni fog Nascimento 17 éves néger középcsatár. Ez a santosi születésű futballtehetség nem nyom ugyan többet 57 kilónál, ennek ellenére nehezen semlegesíthető. Luizinho és Didi első jelöltjei az összekötők posztjainak, a védelemben Djalma és Nilton Santos, valamint Gilmar kapus beállítása várható — mindhárman a régi gárda fémjelzett játékosai (Didi is). Érdekes, hogy odahaza nem számítják Braziliát a torna favoritjai közé. Lehet, hogy az illetékesek és a sajtó ezzel a beállítással fokozni akarja a válogatott nyugodtságát, mert tény az, hogy a brazilok idegei rendszerint akkor mondtak csődöt, amikor nagy tét forgott kockán.

Nem teljesül Stabile kívánsága

Az argentin labdarúgó szövetség az Uruguaytól legutóbb elszenvedett 0:1 vereség nyomán eltiltotta a válogatott-jelölteket a bajnoki mérkőzéseken való részvételtől. A válogatott-keret tagjai felett az előkészítő időben kizárólag a szövetség rendelkezik. Ezzel akarják a szövetségi edző Stabile munkáját megkönnyíteni. Ellenben aligha lesz egyszerűbb az állami edző munkája ama határozat által, amelyben a szövetség kimondta, hogy nem teljesítheti Stabile abbeli kívánságát, hogy a VB-torna tartamára vegyék igénybe az olaszországban szereplő argentin játékosokat, első sorban Angelillot és Sivorit. (Ha csak közben mégis meg nem gondolják....)

Becske Frigyes

Ilyen kristályvázát kap a VB valamennyi résztvevője. A képen Holger Bergeris a rendezőbizottság főtitkára az emlékvázával

A 2:2-es francia—bolgár válogatott mérkőzésről Brueyt a francia középcsatárt merészen „szereli" a bolgár kapus

Mit lehet hasznosítani a jövőben – *a luxembourgi kudarcból*

Ifjúsági labdarúgó válogatottunk nagy bizakodással indult útnak Luxembourgba az ezévi UEFA tornára, s meglehetős csalódást okozva tért vissza. Sőt mindezt még fokozta a jugoszlávok elleni kiábrándító játékkal.

Mi lehetett a baj, hol lehetett a hiba, s mik voltak a torna általános tapasztalatai, erre kívánok az alábbiakban röviden rámutatni.

A felkészüléshez az MLSz minden segítséget megadott. Volt ebben: alapozás Tatán, összeszoktató edzések, kiegészítő sportág űzése, elméleti és gyakorlati taktikai edzés stb., stb. Luxembourgba indulás előtt a csapattal foglalkozók körében az volt az általános vélemény, hogy ennél jobban, tervszerűbben nem lehetett volna előkészülni. És erre mint derült égből jött a villámcsapás: erőtlen, fáradt, ötlettelen játék, amelyből még a küzdőképesség is hiányzott. A hollandok és románok elleni két gyors vereség után a csapat sorsa megpecsételődött. Az első helyért folyó küzdelemből kiesett, s már csak szépíteni lehetett. Ez valamennyire sikerült is a törökök és görögök, majd a lengyelek elleni barátságos mérkőzésen elért győzelemmel, — de még mindig igen gyenge játékkal.

A csalódás főleg azért volt nagy, mivel az itthoni edzőmérkőzéseken meglehetősen jól mozgott a csapat és összekovácsolódott, egységes együttes benyomását keltette. Meg kell azonban mondani, szerkezeti hibák már ez alkalommal is mutatkoztak, még pedig elsősorban abban, hogy nem voltak a csapatnak megfelelő szélsői. Hiába kutattunk az egész országban jóképességű jobb- és balszélső után, ilyenre nem akadtunk. Számításba jött volna ugyan a debreceni Móré II., aki a DVSC-ben igen jól szerepelt ezen a poszton, figyelembe vettük azonban edzőjének kérését, hogy nevelési szempontból nem volna helyes beválogatni, mivel tanulmányi eredményeit elhanyagolja. Igazat és helyt adtunk kérésének, de azóta is nagy meglepetéssel tapasztaljuk, hogy a DVSC egyáltalán nem neveli Móré II-t, mivel hétről-hétre helyet kap az NB II-es együttesben. Ilyen eset is volt tehát! A lendületes ózdi Borbásról egészségügyi okokból kellett lemondani — magas vérnyomása van —, más pedig nem igen akadt. Így került pl. a balszélre ismét a váci Boros, aki csapatában, az NB II-es Váci Petőfiben hétről-hétre jól játszik, de aki a tavalyi spanyolországi és az idei luxembourgi tornán is csődöt mondott, mégpedig nagyfokú bátortalansága, gyávasága, és a küzdenitudás teljes hiánya miatt. Képességei pedig megvolnának: gyors, jól kezeli a labdát. Mindezen erénye azonban szétfoszlik abban a pillanatban, ha az ellenfelet hallja dobogni a háta mögött. Volt a csapatnak több mérkőzésen át begyakorolt taktikája, a két előretolt ferencvárosi összekötővel: Alberttel és Záraival. Az utazás előtt, az utolsó pillanatban azonban le kellett mondani Zárairól s így ez az elgondolás is felbomlott s vele együtt a tervezett csatársor: Keresztes, Albert, Pataki, Zárai, Boros. Az ugyancsak ferencvárosi Nagy került Zárai helyett az utazó küldöttségbe, aki csapatában is jobbszélsőt játszik, s így vele véltük megoldani ezt a posztot, mivel az előmérkőzéseken is már többször kísérleteztek ezen megoldással, több-kevesebb sikerrel.

Ifjúsági válogatottunk gyenge szereplésének oka elsősorban a csatársor játékában keresendő, s különösen a belső hármasában — Albert, Keresztes, Pataki —, amely még csak ízelítőt sem igen adott igazi tudásából. A négy mérkőzés alatt különösen Keresztes és Pataki formánkívülisége volt teljesen érthetetlen s így ezen erősségeknek hitt kulcsemberek visszaesése nyomta rá azután teljesen bélyegét a csapat teljesítményére. Hibának kell mondani ma már azt is, hogy a támadósorban nem volt egy komoly átütőerejű csatár, aki esetleg test elleni harcba is ment volna a védőkkel, s így utat nyitott volna csatártársainak az ellenfél kapujára. Túlságosan a technika volt az erénye a Luxembourgban járt csatársornak, s ez kevésnek bizonyult a kialakulófélben levő újfajta játékmóddal szemben. A hátsó sorokban nem volt különösebb baj, a védők becsülettel helytálltak, közülük leginkább a jófelépítésű, mindvégig nagy erőbedobással játszó Sóvári, a csupaszív pécsi Köves és mint fedezet Ihász tűnt ki.

Visszagondolva a tornára s azt elemezve, ma még mindig talány, hogy mi volt az oka a csapat nagyarányú visszaesésének és az okokat kutatva felmerült az a kérdés: talán az időzítés volt rossz, hogy éppen a tornára törtek le a játékosok?

Az alapozás jól sikerült, utána azonban kétségkívül nem szolgált a játékosok hasznára, hogy egyesületeikben csaknem valamennyien mégegyszer megcsinálták az alapozó munkát, mert ez komoly terhelést rótt fiatal szervezetükre. Mindez pedig elkerülhető lehetett volna, hiszen valamennyi edző megkapta levélben Jeny Rudolftól, az ifjúsági válogatott edzőjétől, hogy milyen munkát végeztek játékosaik Tatán, s hogy a továbbiakban mit kellene tenniök. Az edzők többsége azonban nem vette ezt figyelembe. Az összeszoktató edzések alatt mutatkoztak bizonyos hullámzások az egyéni és csapatteljesítményben, sajnos ezt nem vettük intő például, mivel mindig találtunk rá kellő magyarázatot. Még pedig azt, hogy előző napon egyesületeikben edzettek a játékosok, és így hozzánk fáradtan jöttek. Igen sokat kell még elemezni a luxembourgi kudarcot, de remélhetőleg ez a kutatás majd feltárja az igazi okokat, fényt derít a hiányosságokra és egyben tapasztalatul szolgál a jövőre.

A jugoszlávok elleni mérkőzés egyenes folytatása volt a luxembourgi gyenge szereplésnek, s ez pillanatnyilag még épp olyan rejtély, mint a luxembourgi mérkőzéssorozat.

A válogatott mérkőzésen tapasztaltakból azonban most már kiderült végérvényesen, hogy ifjúsági válogatottunk alapkiképzése elavult. Technikailag fiataljaink bárkivel szemben megállják a helyüket, azonban gyorsaság, ruganyosság, fejelnitudás, küzdenitudás és az önfeláldozó játék elsajátítása terén rengeteg a behozni valójuk. Bár a magyar csapat szereplése gyenge volt, egy kis szerencsével mégis csoportelső lehetett volna, s ehhez nem kellett volna más, mint hogy Pataki a románok elleni mérkőzés 79. percében 5 méterről berúgja a labdát a hálóba. De talán így a jobb, hiszen így sokkal jobban kidomborodtak a hibák, mert a jobb szereplés esetén a fényoldaltól nem látni az árnyakat.

A nemzetközi ifjúsági tornát pár sorban értékelve, a szakértők véleménye az volt, hogy újfajta labdarúgás van kialakulóban az ifjúságiak vonalán is egész Európában s ebben a technika mellett mindjobban előtérbe kerül a gyorsaság, a nagy munkabírás, az önfeláldozás, s a mérhetetlen küzdeni tudás.

A luxembourgi torna a magyar ifjúsági labdarúgás sok-sok hibájára rámutatott, de egyben megszabta a közeljövő tennivalóit. Ebben is a legfontosabb: ifjúsági játékosaink alapképzésének teljes átdolgozása.

Hoffer József

MOZAIKOK

Tizenháromezer fontsterling költséggel az Everton a bajnoki idény végén olyan játékteret épített, amelyet kedvezőtlen időben is nagyszerűen lehet majd használni. A pálya gyepszőnyege alatt fűtő-csőhálózatot helyeznek el, amelynek az a rendeltetése, hogy a pályát borító havat és jégréteget felolvassza. Gondoskodás történik ezenkívül a pálya víztelenítéséről is. Az új technikai berendezés élettartamát mintegy 20 évre becsülik.

*

Az Angol Labdarúgó Szövetség úgy határozott, hogy a Manchester United emlékezetes müncheni repülőszerencsétlensége ellenére is válogatott csapatát repülőgépen küldi a svédországi világbajnokságra. A játékosoknak természetesen jogukban áll választani. Aki nem akar repülőgépen utazni, az vasúton és hajón is megteheti az utat Svédországba.

Játékvezetői oldal

Az oktatási bizottság javaslatára az Elnökség elhatározta, hogy azok a játékvezetők, akik nem vettek részt az ellenőrző tanfolyamon, illetve kétalkalomnál többször hiányoztak, nem fejthetnek ki semmilyen működést, nem bíráskodhatnak, nem ellenőrizhetnek. Akik ebben az időben kórházban, vagy vidéki kihelyezésen voltak, azok ügyét egyenként felülvizsgálják és utólag letett vizsga után részt vehetnek a munkában.

*

Az I. sz. Ellenőrző bizottság m. é. augusztustól kezdve 1060 esetben, a II. sz. Utánpótlási bizottság 892 esetben, a III. sz. Ellenőrző bizottság 608 esetben végzett ellenőrzést.

A határbíró és határbíráskodás!

A határbíró, ha csak nem figyelnek különösképpen működésére egyáltalában nem tűnik fel. Ezzel szemben a vezetőbíró az, aki reflektorfényben tündöklik. A határbíró ezért azt hiszi, hogy az ő szerepe alárendelt, ami pedig egyáltalában nem áll. Soha ne felejtse el, hogy rajtakívül még mások is követik a játék menetét és hogy viselkedése a pályán folyó játékra jelentős kihatással van. Ezért legyen mindenképpen a játékvezető segítségére. Egy pillanatig se gondoljon arra, hogy „ott a vezetőbíró a középen, ha valami baj van, majd ő viseli a következményeket." Igen nagyfokú koncentrációra van a határbírónak szüksége, hogy figyelmen kívül hagyja a közelében lévő közönség megjegyzéseit. Szükséges, hogy a határbíró jelzése erélyes, gyors és biztos legyen. Ha a határbíró jelzéseivel addig vár, amíg a bíró rátekint, úgy azt a látszatot kelti, mintha a nézők befolyására oldaná fel korábbi határozott álláspontját. A becsületesen végzett munka a határbírót csaknem olyan mértékben veszi fizikailag igénybe, mint a vezetőbírót.

A jó határbírónak állandóan résen kell lennie, hogy jelezzen olyan szabálytalanságokat, melyeket a vezető bíró elnézés vagy rossz helyezkedése következtében nem büntetett. Ha a partjelző a játékvezető figyelmét valamely szabálytalanságra akarja felhívni emelje zászlóját magasra. Ha a játékvezető úgy találja helyesnek, hogy tovább engedi a játékot ne ragaszkodjon álláspontjához, hanem engedje le zászlaját és folytassa tovább a munkát. A játékvezetőnek ugyanis bizonyára alapos oka van arra, hogy büntetlenül hagyja a szabálytalanságot. (A zászlójelzések felsorolásával ezen cikk keretében ez alkalommal nem foglalkozunk). Ha véleményét kérdezik, adjon határozott választ. A saját térfelén megitélt szabadrúgásnál ügyeljen a partjelző arra, hogy a labda helyesen legyen elhelyezve. Ne menjen be a pályára, ha a játékos előbbre tette a labdát, hanem jelezze zászlóval a játékvezetőnek. Ha a különbség igen csekély ne törődjön vele mert ez már szőrszálhasogatás lenne és csak késleltetné a játékot.

*

A JT új fegyelmi szabályzata — tekintettel arra, hogy a jelenlegi bizonyos fokig elévült — kidolgozás alatt áll. Az Elnökség a tervezetet a közeljövőben megvitatás céljából a tagság elé terjeszti.

*

Az orvosi igazolvánnyal kapcsolatban az MLSz álláspontja az, hogy csak akkor játszhatnak a játékosok, ha 6 hónapon belüli orvosi igazolásuk van. Ugyanez vonatkozik az ifjúsági csoportokra is, azonban ha ifjúsági játékos felnőtt csoportban játszik, úgy nem lehet 3 hónapnál régebbi orvosi igazolása. Csak a fényképes, tokkal ellátott orvosi igazolvány érvényes. Rajt engedély, valamint minden más külön engedély megszünt. A határozat betartásáért a játékvezetők felelősek.

*

Dankó György bejelentette, hogy egészségi állapota miatt visszavonul az aktív működéstől. Több évtizedes eredményes munkássága, sporttársaihoz való szívélyes kapcsolata mindenki elismerését és megbecsülését kiérdemelte. A jövőben az ellenőrző bizottságban fog működni.

A Dunakupa mérkőzésekre az Elnökség Balla Károlyt, Hernádi Vilmost, Gere Gyulát, Balla Gyulát, és Emsberger Gyulát jelölte mérkőzés vezetőknek, Fehérvári Józsefet, Bihari Sándort, Tausz Károlyt, Siklósi Györgyöt, Petri Sándort, Grubel Józsefet, Horváth Jánost (Zala m) Valkár Istvánt (Fejér m.), Sós Gábort (Pest m.) és Kasza Ferencet (Csongrád m) pedig partjelzőknek.

*

A múlt hónapban megtartott alapfokú játékvezetőképző tanfolyam elméleti vizsgáján 31 részvevő kitünő, 52 megfelelő eredménnyel levizsgázott.

A becsúszó szerelésről

A becsúszó szerelés végrehajtása komoly technikai felkészültséget, kiváló tempó érzéket igényel. A labdarúgás fejlődésével, ez a múltban alig használt szerelési mód mind szélesebb körben elterjedt és ma már világviszonylatban is mind sűrűbben élnek vele. Ennél a szerelésnél, nemcsak a nézőközönséget, de a játékvezetők egyrészét is a szerelés következménye téveszti meg, mert beleesnek abba a hibába, hogy szabályellenesnek minősítik a becsúszást akkor, ha a labda birtokában lévő játékos elesik. Szabályos a becsúszó szerelés akkor, ha az ellenfelét így szerelni akaró játékos, becsúszó lábával eléri a labdát és a lábszára a talajon, vagy a talaj fölött alig pár centiméterrel csúszik. Ha azután az ellenfél játékosa el is bukik később a becsúszó lábban, miután az már érintette a labdát, nem történt semmi szabálytalanság. A becsúszó játékos mozdulata a labdára irányult, azt érintette is, buktatási szándékról tehát nem lehet beszélni.

Nem lehet becsúszásnak minősíteni azt a cselekményt, amikor a szerelni akaró játékos oldalról vagy hátulról elébelép a futó játékosnak. Ez ugyanis gáncsnak minősül, még akkor is, ha a játékos a labdát igyekszik ezáltal megszerezni. Ügyelni kell játékvezetőinknek arra, hogy közönséges gáncsot, vagy elkaszálást ne minősítsenek sikerült becsúszószerelésnek. Még annyit, hogy bármelyik lábbal belehet csúszni.

„A"

Labdarúgó világbajnokságok (1950)

Vízszintes sorok

1. Az 1950-es VB legfontosabb eseményének jellemzője (zárt betűk: s, o, n). 19. VALH. 20. A selejtezők során Törökország 7 : 0-ra verte. 21. Brazilia középcsatára Uruguay ellen. 22. Régi hosszmérték, névelővel. 24. A világ egyik legjobb (angol) játékvezetője. 26. Fejetlen rém ! 27. Névelős négylevelű növény. 29. Fordított régi cégrövidítés. 30. 4600 km hosszú szibériai folyó, névelővel. 31. Olasz király ! 32. A kelta nyelv egyik ága, Irországban és Skóciában beszélik. 35. London három betűje. 37. Kétszer is a tetejére ! 39. Ban-ban, több idegen nyelven. 40. Dobó városába való. 41. Népies, oroszul (egy mozgalom neve is volt). 45. Salamon Bélát „ilyen" bácsinak szólítják. 47. Uruguay balösszekötője a brazilok elleni döntő jelentőségű mérkőzésen. 50. Nehéz helyzetben tisztáz a hátvéd (a negyedik kockában kettősbetű). 53. Egy kötőszó és egy feltételes kötőszó. 54. Eb ura. 55. Órahangot utánzó szó. 57. Levegő németül (nagy baj, ha „ezt" rúg a védőjátékos). 58. Becézett Antal. 59. Görög összetételekben: föld. 60. Kicsinyítő képző. 61. Csónakféle. 63. ÁJ. 65. Egyáltalán nem kevés, sőt ! 66. Rangjelző. 67. A beismerésben levő bűnös teszi. 69. A brazilok balhátvédje Uruguay ellen. 71. München folyója. 73. Fél gubó. 74. Harapós kutya teszi. 75. Dajka más szóval, névelővel. 76. A pécsiek fedezetjátékosa. 77. Északi nemzet. 78. Véd, de fordítva. 80. Az idegbetegség egyik jelensége. 82. Uruguay kapusa a brazilok ellen. 84. Folyó partjait köti össze, névelővel. 86. Dés határai. 87. Pályaudv. röv. 89. Téli sporteszköz. 91. A fröccs egyik „alkatrésze". 93. Csak félig arra ! 94. Visz ellentéte. 95. A SzAC-ból a Fradiba került nagy góllövő csatár. 97. Ennek segítségével jön ki a hordóból a sör. 100. Egykori (háromszoros) válogatott kapusunk (a második kockában kettősbetű). 101. Régi kínai pénz. 103. Finom leves. 104. Pl. felmondás útján történő eltávolítás. 107. Ennyi néző volt az Uruguay–Brazilia meccsen a Maracana-stadionban (a negyedik kockában kettősbetű). 109. Régi római pénz, oda és vissza. 110. Csapata visszalépett a selejtező küzdelmeitől. 113. Lóköröm. 114. Testnev. Főisk. 116. Maria-... (híres külföldi üdülőhely). 118. Selyemdarabka (!). 119. A „mikor" szót az Alföldön így ejtik ki. 120. Éktelen Balaton. 121. Délután 4 és 6 között. 123. Azonos hangzású betűk. 125. A brilliánst sokan csak így nevezik. 127. Monte Christo vára, ford. 128. Igy támad a gyáva, vagy az aljas. 130. Shakespeare-király. 131. Névelős asztalos-szerszám. 133. Uruguay középfedezete a döntőmeccsen. 136. Kinyitó. 137. Az előzőek alapján váratlan volt a döntő mérkőzésen (a második zárt betű: l).

Függőleges sorok

1. Az angolok jobbhátvédje az 1936-os, 6 : 2-s angol–magyaron. 2. Mind, mindegyik, angolul. 3. Uruguay jobbszélsője a döntőn. 4. Azonos mássalhangzók. 5. Ha van – fúj. 6. Szovjet teherautó-márka. 7. Szigetlakó nép. 8. Néhány csepp a Niagarából (!). 9. Bűnét beismerő. 10. Árnyékban ellentéte. 11. Kártyában az ütőlap, fonet. 12. A mélybe ! 13. Hivatal németül 14. – durr, bele ! 15. Vigyázás a dolga. 16. Ha tizenkettő van belőle, sok pénzt kap rá az ember. 17. Északi pénznem. 18. Növekedni. 19. Az olaszok meglepetésszerű eredménye a VB-n (a második zárt betű: s). 23. Kétszázezer ült a Maracana-stadion nézőterén. 25. Női név, (ék. hiány). 28. Uruguay balfedezete a brazilok ellen. 30. Afrikai nép. 33. Világhírű francia mérnök, a róla elnevezett torony építője. 34. Ritka férfinév. 36. Egy bizonyos téli sportot űz. 38. Régészeti munka. 40. Két szó: 1. indulatszó, 2. csapadék. 41. A győzelem istennője a régi görögöknél. 42. Fába vés. 43. YF. 44. Régi kiváló játékvezetőnk. 46. Tartozik. 48. Az ellenfelet megtévesztő mozdulat a pályán. 49. Növény. 51. A Salgótarján sokszoros válogatott fedezetének névjele. 52. Nem áll biztosan a lábán, vagy a talapzatán. 55. Az egyik idény a labdarúgó-bajnokságban. 56. Szenvedő, bajlódó. 60. Egynémely szék jelzője. 61. Népszerű vicclapunk nevének egyik fele. 62. Hazai szappanmárka, fonet. 64. A brazilok balösszekötője Uruguay ellen. 67. Fém. 68. Kis ház. 69. Gyümölcsíz, idegenből átvett szóval. 70. Ötvenhat, a régi Rómában. 71. Járom. 72. Személyedre. 79. Szovjet város. 81. Furfanggal pénzt szerez valakitől. 83. A dorogiak legidősebb csatára (ma már csak a „kettőben" játszik, a harmadik kockában kettősbetű). 85. Az Ujpesti Dózsa nagyon tehetséges, fiatal csatára. 86. Világhírű palota Velencében. 88. Kábult, más szóval. 90. A második világháborúban félelmetes hírre szert tett szovjet vadászgép. 92. Élsportolóink egyik edzőtábora itt van. 94. Hon. 96. Friss sírhantra kerül. 98. Visszaás ! 99. Gőzlerakódás. 101. Faktum. 102. Beszédrész ! 103. Laboratóriumi műszer, magyar neve: göreb. 105. Fafajta. 106. Hangtalanul súg ! 107. Kérdőnévmás. 108. Ruhadarab. 111. Labdát lábbal továbbít. 112. Telítve, tele. 115. összekevert TEFU. 117. Az NB I-egyesületek összessége. 119. A Millenáris-pálya „beceneve". 120. Portya. 122. Testrész. 124. Azonos betűk. 125. Belkeveredés ! 126. Ujság. 127. Takar. 129. Nagyközség Fejér megyében. 131. A 131. vízsz. első és utolsó betűje. 132. An dem, összevonva. 134. A 15 fordítottja. 135. Pára !

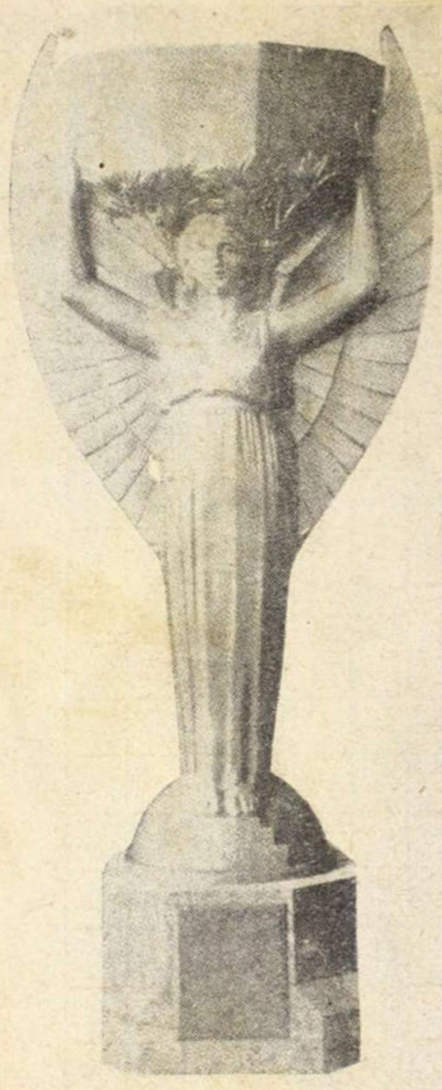
(Az o és ó, ill. ö és ő betű között nem teszünk különbséget. A megfejtéseket nem kell beküldeni.)

Az áprilisi számunkban közölt keresztrejtvény megfejtése: három győzelem a döntőig, Titkos, Zsengellér, legerősebb, kikaptunk az olaszoktól, rossz összeállítás, Olivieri – Foni, Rava, Korányi, Toldi, Piola, Keller, Bíró, Sas.

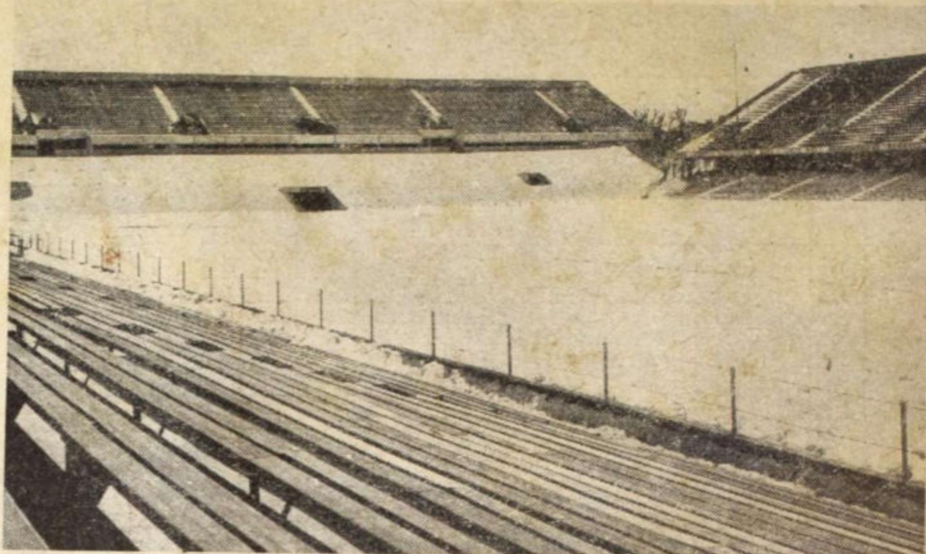
A szerkesztőség címe: MLSZ, VI,. Népköztársaság útja 47. – Terjeszti: Posta Központi Hírlap Iroda Bp. V., József nádor tér 1. Telefon: 180–850.
Előfizetés: negyedévre 8,– Ft, félévre 16,– Ft, egy évre 32,– Ft. Csekkszámlaszám: 61 251.

Felelős kiadó: Sportlap és Könyvkiadó — Felelős szerkesztő: Barcs Sándor

Állami Nyomda. 2184/2. — Budapest, I., Kapisztrán tér 1. — Felelős vezető: Jámbor János.

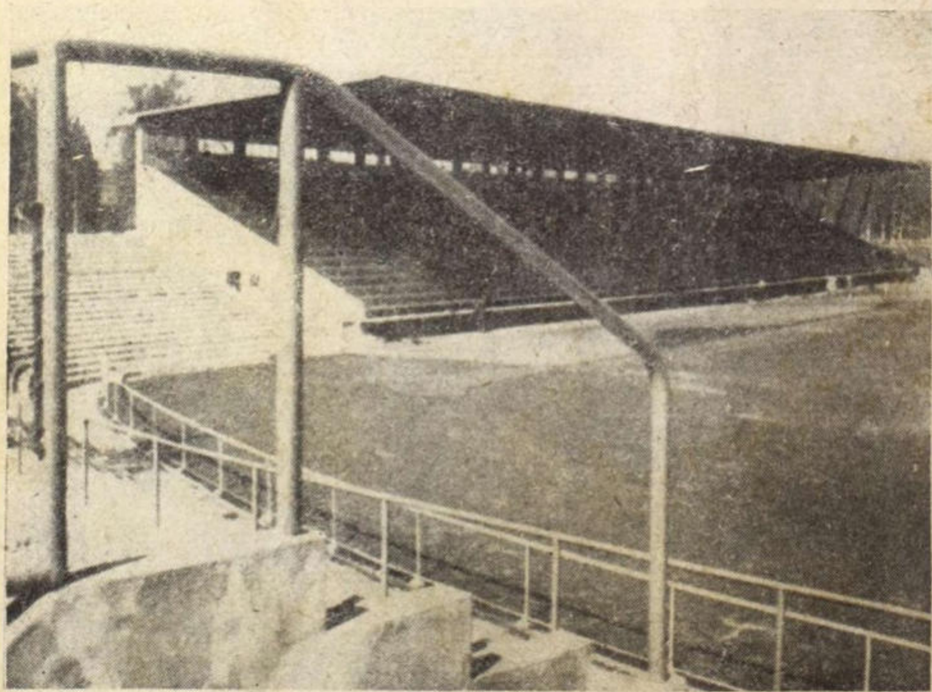
1

3

4

2

1. Ezért küzd a VB 16 résztvevője: a Jules Rimet kupa

2. Sandvikeni pályarészlet (Itt játszik két mérkőzést a magyar válogatott)

3. Nem rég még így nézett ki a VB-döntő színhelye: a Rasunda stadion

4. NSZK—Spanyolország 2 : 0 Stollenwerk „becsúszik" Suareznek